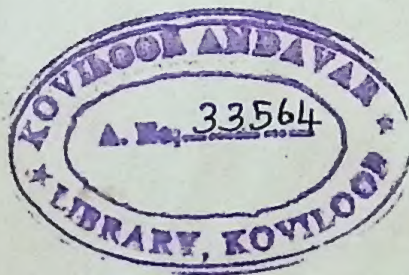

விநாயகர்

புகழ்

நாற்றுக்கோவை

• **ව**

10

AC NO 33564

பதிப்புரை

ஆனைமுகக் கடவுளுடைய
படிவம் ஒங்காரமாகும். தமிழில்
முதப்பெறும் ஒ என்னும் எழுத்து,
ஆனைமுகத்துடன் ஒற்றுமை
பெறாதவிடங்களில் காண
ப்படும். ஆனைமுகக் கடவுளாகிய
நாயகப் பெருமான் சிவபெருமா
ளுக்கு முதற் பிள்ளையாகையால்
'முத்தபிள்ளையார்' என்று கூறப்
பெறுவார். முதற்கடவுளாகிய இவர்
எல்லோருக்கும். நல்ல தலைவராக
யால் 'விநாயகர்' எனவும், ஆனை
முகத்துடன் விளங்குகிற படியால்
'ஆனைமுகக் கடவுள்' எனவும், சிவ
னங்கட்கும் தலைவராக விளங்கு
படியால் 'கனபதி' யெனவும்

சு விநாயகர் புகழ்நூற் கோ.

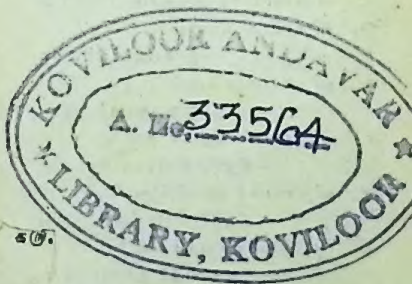
‘கணேசர்’ எனவும் மற்றும் பல
வகையாகவும் காரணம் பற்றிப்
பெயர் பெறுவார். இவர் தம்மை
வணங்கி வழிபடுபவர்களுடைய
காரியங்களை இனிது முடிந்
தருளுவார்.

ஆனைமுகக் கடவுள் வழிபாடு
செய்பவர்கட்குப் பயன்படுமாறு
ஆனைமுகக்கடவுளின் அருளை
பெற்ற ஔவையாரும் வேறு பல
மெய்யடியார்களும் ஆனைமுகப்
பெருமான்மீது பாடிய செய்யுட்
களில் சிறந்தவைகளை ‘முருகன்
புகழ்நூற் கோவை’யைப்போல்
சிறிய அளவில் மிக்க வனப்புடன்
‘விநாயகர் புகழ்நூற் கோவை’
என்னும் பெயரோடு இப்போடி

விநாயகர் புகழ்தூற்கோவை ௫

வெளியிடுகிறோம். இந்நூலைப்
பெற்று ஆனை முகக் கடவுளைப்
போற்றி வழிபட்டு அவர்தம் திரு
வருளுக்கு உரியவர்களாளிர்களாக!

சைவசித்தாந்த
நுற்பதிப்புக்கழகத்தார்

உள்ளுறை

பக்கம்

க. பிள்ளையார் வணக்கம்	க
உ. வேழ முகம்	உ
ங. பஸ்பெயர்க் கோவை	ங
ச. பிள்ளையார் சிந்தனை	ச
ஊ. விநாயக கவசம்	

—காசிபுரவீளி   கக

கூ. விநாயக ரகவல்	
------------------	--

—ஒளவையார்   கக

எ. விநாயகர் அட்டகம்	
---------------------	--

—விநாயக புரானம்   உஎ

ஊ. விநாயகர் வாழ்த்து	
----------------------	--

—விநாயக புரானம்   ஈஉ

கூ. முத்திவிநாயகரகவல்	
-----------------------	--

—அருணகிரி நாடர்   கஉ

விநாயகர் புகழ்தூற்கோவை எ

பக்கம்

- க௦. விநாயகர் திருவகவல்
—நக்கீர தேவர் ௩௧
- க௧. மூத்த நாயனார்
திருவிரட்டை மணிமாலை
—கபிலதேவநாயனார் ௩௨
- .. மூத்த பிள்ளையார் திரு
மும்மணிக் கோவை
—அநீரா வடிகள் ௪௦
- க௨. திருநாரையூர் விநாயகர்
திருவிரட்டை மணிமாலை
—நம்பியாண்டார் நம்பி ௮௪
- க௩. காரித் துண்டி விநாயகர்
திருவருட்பா
—சீவஞான தேசிகர் ௯௦
- க௪. விநாயக மூர்த்தி பதிகம்
—மாப்பழக் கவிச்சீங்கர் ௧௩௦
- க௫. திருக்கலைசைச் செங்கழுநீர்
விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்
—சீவஞானபுலிவர் ௧௩௦

அ விநாயகர் புகழ்நூற்கோவை

பக்கம்

கக. தனித்திருமலை

—இராமலிங்க கவாயிகள் ககங்
கள. கணபதிமலை

—தண்டபாணிகவாயிகள் கசஉ
கங. ஆனைமுகன் அத்தாதி

—சேங்கமல கவாயிகள் கசங்
கக. வாழ்த்துச் செய்

யுட்கள் கசச

உ௦. விநாயகர் மலர் வழிபாடு

(108 போற்றி) கஅ௦

உ

க. பிள்ளையார் வணக்கம்

[திருஞானசம்பந்தர் அருளியது]

திருச்சித்தம்பலம்

பீடியத னுருவுமை

கோளமிகு கரியது

வடிகோடு தனதடி

வழிபடு மவரிடர்

கடிகுண பதிவர

வருளினன் மிகுகோடை

வடிவினர் பயிஸ்வலி

வலமுறை யிறையே .

திருச்சித்தம்பலம்

உ

உ. வேழமுகம்

நிருச்சிற்றம்பலம்

வேழ முகத்து

விநாயக கைத்தொழ
வாழ்வு மிகுத்து வரும்.

வேள்ளிக் கொம்பன்

விநாயக கைத்தொழந்
துள்ளி யோடுந்

தொடர்ந்த வினைகளே.
அப்பம் முப்பழம்

அமுதுசெய் தருளிய
தொப்பை யப்பனைத்
தொழவினை யறுமே.

ங். பல்பெயர்க் கோவை

கிந்தித் தவர்க்கருள்
கணபதி போற்றி

சேரிய ஆணைக்
கன்றே போற்றி

அன்புடை அமரரைக்
காப்பாய் போற்றி

ஆவித் துணையே
கணபதி போற்றி

இண்டைச் சடைமுடி
இறைவா போற்றி

நசன் தந்தருள்
மகனே போற்றி

உன்னிய கருமம்
முடிப்பாய் போற்றி

ஊர்நவ சந்தி
உகந்தாய் போற்றி

எம்பெரு மானே
இறைவா போற்றி

ஏழுல குந்தொழ
 நின்ருய் போற்றி
 ஐயா கணபதி
 நம்பியே போற்றி
 ஒற்றை மருப்புடை
 வித்தகா போற்றி
 ஒங்கிய ஆனைக்
 சுன்றே போற்றி
 ஔவிய மில்லா
 அருளே போற்றி
 அக்கர வந்து
 ஆளவா போற்றி
 கணபதி என்வினை
 களைவாய் போற்றி
 ஸப்போல் மழுவொள்
 நேந்தியே போற்றி
 சங்கரன் மகனே
 சதுரா போற்றி
 ரூயநம் பீனர்பா
 லாடியே போற்றி

இடம்படு வீக்கின
 விநாயகா போற்றி
 இணங்கிய பிள்ளைகள்
 தலைவா போற்றி
 தந்துவ மறைதெரி
 வித்தகா போற்றி
 நன்னெறி வீக்கின
 விநாயகா போற்றி
 பள்ளியி னுறைதரும்
 பிள்ளாய் போற்றி
 மன்று ளாடும்
 மணியே போற்றி
 இயங்கிய ஞானக்
 குன்றே போற்றி
 அரவக் கிண்கிணி
 ஆர்ப்பாய் போற்றி
 இலகக் கொம்பொன்
 நேந்தியே போற்றி
 வஞ்சனை பலவுந்
 தீர்ப்பாய் போற்றி

அழகிய ஆனைக்
கன்றே போற்றி

இளமத யானை
முகத்தாய் போற்றி

இறகுபதி வீச்சின
விநாயகா போற்றி

அனந்தலோ டாதியின்
அடிதொழ வருளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

குறிப்பு :

இக் கோவையில் மூன்றாவது
வரியிலிருந்து அகர முதல் எனகர
இறுவாயாகத் தமிழ் எழுத்து
வரிசை அமைந்திருப்பதைக்
காண்க.

சு. பிள்ளையார் சிந்தனை

திருச்செற்றம்பவம்

எள்ளு பொரித்த பொரியை
இடித்தவல் தன்னிற் கலந்து
வள்ளிக் கிழங்கைத் திருத்தி
வாழைப் பழத்தை யுரித்து
உள்ளிய பாகுந் திரட்டி
உண்ணும் படியே தருவோம்
கள்ளத் திருமால் மருகா
கணபதி சப்பாணி கொட்டாயே
ஆறு தேங்கா யவல் தூணி
அதற்குத்
தருந்த எள்ளு ருண்டை
நாறு குடலை மாம்பழம்
நொடிக்கு மளவி ஸமுது
செய்ய வல்ல பிள்ளாய்

அ பின்னையார் சிந்தனை

ஆடல் பாடல் சங்கீதம்
அடியேன் காணாநின் ரூடாயே
சண்டப் பெருச்சாளி மீதேறிச்
சடுகுடு என்ன உலாவி
இன்டை இளம்பிறை சரய
இனங்கிய கோம்போ ரிரண்டுத
அண்டத் தமரர் துறிக்.
அடைக்கலங் காத்த பிரானாரே
குண்டைக் கணபதி நம்பி
குடங்கையால் சப்பாணி கொட்ட
[டாயே
பொழுது விடிந்த பொழுது
பொய்த் திருமலை ஏறவேண்டும்
ஏழி மலர்ந்தபூக் கொய்யவேண்
[டும்
கொய்து திருமுடி சாத்தவேண்டும்
சாத்திக் கைகட்டி நிற்கவேண்டும்
நின்று, திருவிளக்கு ஏற்றவேண்டும்

ஏற்றி அரகரா என்னவேண்டும்
 ஐயா கணபதி நம்பி
 ஆயிரம் நாமம் உடையாய்
 பொய்யில்லா மெய் உரைப்பாய்
 போன தெல்லாந் தருவாய்
 வெள்ளித் தாலம் பூசுவைத்து
 வேண்டும் படியே யீட்டுண்டு
 பள்ளிக் கேசு நடத்தாய்
 பாக்கியஞ் செய்த நாங்கள்
 பிள்ளையார் என்னும் பேருடையீர்
 பீரம மென்னும் பேருடையாய்
 பிள்ளைகள் தங்கள் பிரானாக
 இருந்திரே பிரானாரே
 எங்கள் மனது கலங்காதே
 பள்ளித் தடுக்கும் கையேடும்
 படிக்குஞ் சுவடியும் பரிந்தெடுத்துத்
 துள்ளித் திரியுங் கால்கள்தமைச்
 சுகமே நிறுத்தும் பிரானாரே

க௦ பின்னையார் சிந்தனை

(நாங்கள்)

ஒடாதே ஒளியாதே

இட்டதே சோறும்

பெற்றதே கூறியும்

உண்டு தாங்கிப்

பூசை முடித்து

வெள்ளி முளைக்கப்

பள்ளிக்கு வரச்

செய்வீரே பிரானாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

---

௫. விநாயக கவசம்

[காசிப முனிவர் அநுஷ்யது]

வளர்ச்சிகையைப் பராபரமாய்

வயங்குவிநாயகர்காக்க

வாய்ந்த சென்னி

அளவுபடா அதிகசவுந்

தரதேக மகோற்கடந்தாம்

அமர்ந்து காக்க

விளரறநெற்றியைஎன்றும்

விளங்கியகாசிபர்காக்க

புகுவந் தம்மைந்

தளர்வீஸ்மகோதரர்காக்க

தடவிழிகள் பாசைந்

திரனார் காக்க.

கவின்வளரும் அதரம்கச

முகர்காக்க கால்அங்கணக்

கீடர் காக்க

நவில்லிபுகம் கிரிசைகதர்

காக்கநனி வாக்கைகவிநா

யகர்தாம் காக்க

அவீர்நகைதுன் முகர்காக்க

அள்ளழிற்செஞ் செவிபாச

பாணி காக்க

தவீர்தனரு நினங்கொடிபோல்

வளர்மணிநா வியைச்சிந்தி

தார்த்தர் காக்க.

உ

காமருபு முகந்தன்னைக்

குணைசர்நனி காக்ககளம்

கணைசர் காக்க

வாமமுறும் இருதோளும்

வயங்குகந்த பூர்வசர்தாம்

மகிழ்ந்து காக்க

ACC No :- 33564

விநாயக கவசம்

கந

ஏமமுறு மணிரூபைவிக்

கிளவிநா சன்காக்க

இதயந் தன்னைந்

நோமகலுங் கணநாதர்

காக்கஅகட் புனைந்துலங்கே

ரம்பர் காக்க.

ந

பக்கம்இரண் டையுந்தரா

தரர்காக்க பிருட்டந்தைப்

பாவம் நீக்கும்

விக்கினக ரன்காக்க

விளங்கிலிங்கம் வியாளபூ

டனார்தாம் காக்க

தக்ககுய்யந் தன்னைவக்

கிரதுண்டர் காக்காக

னந்தை அஸ்ஸஸ்

உக்ககனா பன்காக்க

ணருவைமங் களமுர்த்தி

உவந்து காக்க.

ச

கசு விநாயக கவசம்

தாழ்முழந்தாள் மகாபுத்தி

காக்கஇரு பதம்ஏக

தந்தர் காக்க

வாழ்கரம்உப் பிரப்பிரசா

தனர்காக்க முன்சையை

வணங்கு வார்தேநாய்

ஆழ்தரச்சேய் ஆசாபு

ரகர்காக்க விரல்பதும

அத்தர் காக்க

கேழ்கிளரும் நகங்கள்விநா

யகர்காக்க கிழக்கினிற் புத்

திசர் காக்க.

அக்கினியிற் கித்திசர்

காக்கஉமா புத்திரர்தேன்

ஆசை காக்க

மீக்கநிரு தியிற்சுணை

சுரர்காக்க விக்கினவர்த்

தனர்தேமற் சென்னுந்

திக்கதளிற் காக்கவா
 யுவிற்சுகன் னர்காக்க
 றுகழ்உ திசி
 தக்கநிற் பன்காக்க
 வடகிழ்க்கில் ஈசநந்
 தனரே காக்க.

ஏகதந்தர் பகல்முழுதுங்
 காக்கஇர வினும்சந்தி
 இரண்டன் மாட்டும்
 ஐகையின்விக் கினகிருது
 காக்கஇராக் சுதர்ப்பதம்
 உறுவே நாளம்

மோகினிபேய் இவையாதி
 உயிர்த்திறத்தால் வருந்துயரும்
 முடிவி லாத

வேகமுறு பிணிபலவும்
 விலக்குபுபா சாங்குசர்தாம்
 விரைந்து காக்க.

மதிஞானம் நவம்தானம்

மானம்ஒளி புகழ்குலம்வண்

சரீரம் முற்றும்

பதிவான நனம்தானி

யம்கிருகம் மனைவிமைந்தர்

பயில்நட் பாதிசு

கதியாவும் கலந்துசர்வா

யுதர்காக்க காமர்பவுந்

திரர்முன் னான

விதியாரும் சுற்றமெலாம்

மயூரேசர் எஞ் நானும்

விரும்பிசு காக்க.

வென்றிசே விதம்கபிலர்

காக்ககரி யாநியெலாம்

விகடர் காக்க

என்றிவ்வா நிதுதனைமுக

காலமும்ஒ திடிந்நும்பால்

இடையு டென்றும்

ஒன்றுரு முனிவர்தாள்
 அறிமின்கள் யாரோருவர்
 ஒதி இலும்
 மன்றஆங் கவர்தேகம்
 பீனியறவச் சிரதேக
 மாடு மன்னும்.

௧

— — — — —

உ

விநாயக சுவசந்தை நாதோதாரும்
முறையாக ஓதி வருவேர்க்குப்
பீணி, வறுமை, மனக் கவலை
முதனியன நீங்கும். நன் மக்கட்
பேறு, நல்லோர் நட்பு, எண்ணியது
எய்தல் முதனிய நன்மைகள் எஸ்
லாம் உண்டாகும்.

சு. விநாயக ரகவல்

[ஓவையாய் அநுனயது]

சீதக் களபச்

சேந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பு

பலஇசை பாடப்
பொன்அரை ஞாணும்
பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில்

வளர்ந்தழ கேறிப்பப்
பேழை வயிறும்

பேரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும்

விளங்குகிந் தூரமும்
அஞ்சு சுரமும்

அங்குச பாசமும்

நெஞ்சிற் குடிகொண்ட
 நீல மேனியும்
 நான் ற வாயும்
 நால்கு புயமும்
 முள்ளு கண்ணும்
 மும்மதர் சுவடும்
 இரண்டு சேவியும்
 இலங்குபொன் முடியும்
 திரண்ட முப்புநுடல்
 நுகழொளி மார்பும்
 அற்புதம் நின்ற
 சுற்பகக் களிதே
 முப்பழம் நுகரும்
 முடிசை வாகன
 இப்போழு தென்னை
 யாட்கொள வேண்டித்
 நாயாய் எனக்குத்
 தானேழுந் தருளி

மாயாப் பிறவி

மயக்க மறுத்தே

நிருந்திய முநஸ்ஸந்

தேழுந்துந் தெளிவாய்ப்

பொருந்தவே வந்தேன்

உளந்தனிற் புகுந்து

குருவடி வாகிச்

சுவலயந் தன்னில்

நிருவடி வைத்துந்

நிறம்இது பொருள் என

வாடா வகைநான்

மகிழ்ந்தேனக் கருளிக்

கோடா யுதந்தாற்

கொடுவினை கூடாந்தே

உவட்டா உபதேசம்

புகட்டியென் செவியிற்

தேவிட்டாத ஞானந்

தேளிவைபுங் காட்டி

ஐம்புலன் தன்னை
 அடக்கு முபாயம்
 இன்புறு சுருணையின்
 இனிதெனக் கருளிக்
 சுருவிக ளொடுங்குங்
 சுருத்தினை யறிவித்
 திருவினை தன்னை
 அறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்குந்
 தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு முன்றின்
 மயக்கம் அறுத்தே
 ஒன்பது வாயில்
 ஒருமந் திரந்தாள்
 ஐம்புலக் கதனை
 அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆரு தாரத்
 தங்கிசை நினைபும்

பேரு நிறுத்திப்

பேச்சுரை யறுத்தே
இடைபிங் கலைபின்

எழுத்தறி வித்துக்
கடையிற் சுழுமுனைக்

கபாலமுங் காட்டி
முன்றுமண் டலத்தின்

முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பாம்பின்

நாவில் உணர்ந்திக்
குண்டனி யநளிற்

கூடிய அசைப
விண்டெழு மந்திரம்

வேளிப்பட உரைத்து
மூலா தாரத்தின்

மூண்டெழு கனகைக்
காலால் எழுப்புங்

கருத்தறி வித்தே

அமுத நிலையும்

ஆதித்தன் இயக்கமும்
குமுத சகாயன்

குணத்தையுங் கூறி
இடைச்சக் கரந்தின்

நரேட்டு நிலையும்
உடற்சக் கரந்தின்

உறுப்பையுங் காட்டிச்
சன்முக தூலமுஞ்

சதுர்முகச் சூக்கமும்
என்முக மாக

இனிநெனக் கருளிப்
புரியட்ட காயம்

புலப்பட எனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையும்

தேரிசனப் படுத்திக்
கருத்தினிற் கபால

வாயில் காட்டி

இருத்தி முத்தி

இனிதெனக் கருளி
என்னை அறிவித்

தெனக்கருள் செய்து
முன்னை வினையின்

முதலைக் களைந்தே
வாக்கும் மனமும்

இல்லா மடுனாலயம்
தெக்கியே என்றன்

சிந்தை தெளிவித்
நிருள் வெளி பிரண்டிற்

கொன்றிட மென்ன
அருள் தரும் ஆனந்தந்

தழுத்தி என் செவியில்
எல்லை இல்லா

ஆனந் தமளித்
தல்லல் களைந்தே

அருள் வழி காட்டிச்

சந்தந்தி னுள்ளே
 சதாசிவம் காட்டிச்
 சித்தந்தி னுள்ளே
 சிவலிங்கங் காட்டி
 அணுவிற் சுணுவாய்
 அப்பாலுக் கப்பரலாய்க்
 சுணுமுற்றி நின்ற
 சுரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும்
 விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தோண்டி
 குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின்
 அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கரத்தின்
 நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத்
 தந்தேனை ஆண்ட
 வித்தக விநாயக
 விரைகழல் சரணோ .

எ. விநாயகர் அட்டகம்

[கச்சியப்ப முவ்வர் அருவியது]

பந்த மகற்றும் அனந்தகுணப்
பரப்பும் எவன்பால் உதிக்குமோ
எந்த உலகும் எவனிடத்தில்
நண்டி யிருந்து சுரக்குமோ
சந்த மறைஆ கமங்கலைகள்
அனைத்தும் எவன்பால் தகவரு
அந்த இறையாங் கணபதியை[மோ
அன்பு கூரத் தொழுகின்றும். க

உலக முழுதும் நீக்கமற

ஒன்றாய் நிற்கும் பொருள்எவன்
வுலகிற் பிறங்கும் விகாரங்கள்[அவ்
உருத மேலாம் ஒளியாவன்
உலகம் புரியும் வினைப்பயனை
ஊட்டுங் கலைகண் எவன்அந்த

உஅ விநாயகர் அட்டகம்

உலக முதலைக் கணபதியை

உவந்து சரண மடைகின்றும். உ

இடர்கள் முழுதும் எவனருளால்
எரிவீ மும்பஞ் சேனமாயும்

தோடகும் உயிர்கள் எவனருளால்
சுரர்வாழ் பதியும் உறச்செய்யும்

கடவுள் முதலோர்க் கூறின்றிக்

கருமம் எவனான் முடிவுறும்அந்
நடவு மருப்புக் கணபதிபொற்

சரணஞ் சரண மடைகின்றும். உ

மூர்த்தி யாகித் தளமாகி

முத்தீர் கங்கை முதலான

தீர்த்த மாகி அறிந்தறியாத்

நிறத்தி னானும் உயிர்க்குநலம்

ஆர்த்தி நாளும் அறியாமை

அகற்றி அறிவிப் பான்எவன்அப்

போர்ந்த கருணைக் கணபதியைப்
 புகழ்ந்து சரண மடைகின்றும். ச
 செய்யும் வினையின் முதல்யாவன்
 செய்யப் படுமப் பொருள்யாவன்
 ஐய மின்றி உளதாகும்
 அந்தக் கருமப் பயன்யாவன்
 உய்யும் வினையின் பயன்வினைவின்
 ஊட்டி விடுப்பான் எவன் அந்தப்
 போய்யில் இறையைக் கணபதியை
 புரிந்து சரண மடைகின்றும். ௫
 வேதம் அளந்தும் அறிவரிய
 விகித்தன் யாவன் விழுந்தகைய
 வேத முடிவில் நடம்நவிலும்
 விமலன் யாவன் விளங்குபர
 நாத முடிவில் வீற்றிருக்கும்
 நாதன் எவன்என் குணன்எவன்
 போத முதலைக் கணபதியைப் [அப்
 புகழ்ந்து சரண மடைகின்றும். ௬

௩௦ விநாயகர் அட்டகம்

மண்ணின் ஓர் ஐங் குணமாகி
வநிவான் எவன்நீ ரிடைநரங்காய்
நண்ணி அமர்வான் எவன்நீயின்
முன்றாய் நவில்வான் எவன்வளியின்
எண்ணும் இரண்டு குணமாகி
இயைவான் எவன்வா லீடைஒன்றும்
அண்ணல் எவன் அக் கணபதியை
அன்பிற் சரண மடைகின்றும். எ

பாச அறிவிற்பசு அறிவிற்ப
பற்றற் கரிய பரன்யாவன்
பாச அறிவும் பசு அறிவும்
பயிலப் பணிக்கு முவன்யாவன்
பாச அறிவும் பசு அறிவும்
பாற்றி மேலாம் அறிவான
தேசன் எவன் அக் கணபதியைந்
நிகழச் சரண மடைகின்றும். அ

இவ்வெட்டுப் பாடல்களும் வீநாயக புராணம் காசிபர் முதலியோர் அனுட்டித்த படலத்திற்கானப்படுகின்றன. "இவற்றை மூன்று நாட்கள் முப்பொழுதும் ஒதுபவர் எல்லா வகைப் பேறுகளையும் பெறுவர்; எட்டு நாட்கள் ஒதுபவரும், சதுர்த்தியன்று எட்டு முறை ஒதுபவரும் அட்ட மாகித்தகளை யடைவர்; நாடோறும் பத்து முறையாக இரண்டு திங்கள் ஒதுபவர் அரசர் வசிய மடைவர்; அவ்வாறு இருபத்தொரு முறை ஒதுபவர் மக்கட்பேறு, கல்வி, செல்வம் முதலிய எல்லா நலங்களையும் பெறுவர்" என்று வீநாயகப் பேருமான் காசிபர் முதலியோர்க்கு அருளினர்.

அ. விநாயகர் வாழ்த்து

[கச்சியப்ப ஸ்ரீஷி]

தேவர்தொழு தெழுங்கருணைச்
செல்லனே போற்றி
சிறந்தோளிரு மங்கலகோ
ரூபனே போற்றி
ஒவறுசித் திகளனைத்தும்
உதவுவோய் போற்றி
ஒல்கெழுநின் கினிபாத
சாலநா புரங்கள்
மேவியொளிர் சரணனே
போற்றிமந தானா
விரவியநின் கபேரணனே
போற்றிநினை தருளால்
பாவமோடு பலபீனியும்
பம்புவறு மைகளும்
பலவான இடர்களையும்
பாற்றுகஇன் புறவே.

விநாயக புராணம்

கூ. முத்திவிநாயகரகவல்¹

அரகர சிவசிவ	போற்றி
அங்குவா கனனே	போற்றி
இபமுகந் தோனே	போற்றி
நச்சுரன் மகனே	போற்றி
உமையாள் சுதனே	போற்றி
நானிற் பிரியாய்	போற்றி
எமையாள் பவனே	போற்றி
ஏழைபங் காளா	போற்றி
ஐயா நுய்யாய்	போற்றி
ஒற்றை மருப்பாய்	போற்றி
ஒதிய மறையே	போற்றி
ஒளவைக் கினியாய்	போற்றி
அக்காப் பொருளே	போற்றி

1. அருணாமிரிகாதர் அருளிமதாக
வாழங்கப் பேறுகின்றது.

௩௪ முத்திவிநாயகரகவல்

கணநாயகனே	போற்றி
காரணப் பொருளே	போற்றி
கிருபைக் கடனே	போற்றி
கீதகின் கினியாய்	போற்றி
குஞ்சரக் கன்றே	போற்றி
கூறும் பரனே	போற்றி
கெதியளிப் பவனே	போற்றி
கேள்வி விசாலா	போற்றி
கையைந் தவனே	போற்றி
கொழுந்திடு முதலே	போற்றி
கோவே தேவே	போற்றி
கௌவைந் துணையே	போற்றி
சதுர்மறைப் பொருளே	போற்றி
சாய்மறைச் செவியாய்	போற்றி
சிவன்கண் மணியே	போற்றி
சிவசஞ் சிதமே	போற்றி
சுருதி விளக்கே	போற்றி
சூரசங் காரா	போற்றி

முத்திவிநாயகரகவல் ந.ந்

ஜெய ஜெய விநாயகா	போற்றி
சேய்நாற் கரசே	போற்றி
சைவக் குருவே	போற்றி
சோல்லும் பொருளே	போற்றி
சோக விநாயகா	போற்றி
சௌரியக் களிதே	போற்றி
தண்டைக் காலாய்	போற்றி
தாமரைக் கரத்தாய்	போற்றி
திருமால் மருகா	போற்றி
திங்குதீர்ப் பவனே	போற்றி
தும்பிக் கையாய்	போற்றி
தூலகூக் குமத்தோய்	போற்றி
தெய்வ சிகாமணி	போற்றி
தேவர்கள் தேவே	போற்றி
நையல்வல் லபையாய்	போற்றி
தொண்டர்க் கிதமே	போற்றி
தோத்திரப் பிரியாய்	போற்றி
தௌவைதீர்ப் பவனே	போற்றி

௨௩ முத்திலிநாயகமகவல்

நம்புந் துணையே	போற்றி
நாகுந் டணனே	போற்றி
நித்தன் மதனாய்	போற்றி
நீலணி பவனே	போற்றி
நுகருமா ரமுதே	போற்றி
தாரூப் பேதே	போற்றி
நெற்றிக் கண்ணாய்	போற்றி
நேமியந் திரத்தாய்	போற்றி
நைவளந் துரந்தோய்	போற்றி
நொந்தவர்க் காவாய்	போற்றி
நோய்தீர்ப் பவனே	போற்றி
நௌவி தரிந்தோய்	போற்றி
பதினோடு மெய்யாய்	போற்றி
பாப விநாசா	போற்றி
பிணிக் து மருந்தே	போற்றி
பிடைதீர்ப் பவனே	போற்றி
புத்திதந் தவனே	போற்றி
பூமகள் மருகா	போற்றி

முத் திவிநாயகரசவல் நுள

பெற்றோர் மகிழ்வே	போற்றி
பேழை வயிற்ருய்	போற்றி
பையர வணிந்தாய்	போற்றி
பொன்ருக் குன்றே	போற்றி
போதப் பொருளே	போற்றி
பௌவ வணத்தோய்	போற்றி
மதியளிப் பவனே	போற்றி
மாணதயில் வாழ்வே	போற்றி
மிதியா னவனே	போற்றி
மீதோர் வேந்தே	போற்றி
முக்கண் ணுடையாய்	போற்றி
மூவரின் முதலாய்	போற்றி
மெய்ப்பொருட் கிரியே	போற்றி
மேலாம் பதமே	போற்றி
மைதிற மணியே	போற்றி
மொழிவேரர்க் கருளே	போற்றி
மோதகக் கையாய்	போற்றி
மௌனி தரித்தோய்	போற்றி

௩௮ முத்திவிநாயகாகவல்

வல்லப மஹா	போற்றி
வாமன ரூப	போற்றி
விநாயக கிருஷ்ண	போற்றி
விரதன் டையன	போற்றி
உத்தம தேவே	போற்றி
ஊனந் துரப்பாய்	போற்றி
வேயிலவந் கினியாய்	போற்றி
வேண்டி விநாயக	போற்றி
வையம் புரந்தோய்	போற்றி
ஒப்பில மனியே	போற்றி
ஒம்போரு ளாள	போற்றி
வெளவுநற் பரன	போற்றி
மகாகன பதியே	போற்றி

குறிப்பு : இவ் வகவல் அகர
வரிசையில் அமைந்தது.

க0. விநாயகர் திருவகவல்¹

சீர்தரு முலச்

செழுஞ்சுடர் விளக்க

கார்நிற மேனிக்

கற்பகக் களிதே

அல்லல் விளைப

அறுத்திடு நான

வல்லபை தன்னை

மருவிய பரப்பா

பொங்குர வணித்த

புண்ணிய சூர்த்தி

①

1. 169 அடிகளைக் கொண்ட

இவ் விநாயகர் திருவகவல் நக்கீர தேவர்
அருளியதாக வழங்கப்பெறுகின்றது.

௪௦ விநாயகர் திருவகவல்

சங்கர னருளிய

சற்குரு விநாயகா

ஏழை யடியேன்

இருவீழி கானா

வேழ முகமும்

வெண்பிறைக் கோடும்

பெருநிய செவியும்

பேழை வயிறும்

திருவளர் நுதலில்

திருநீர் நழுகும்

சிறுநீர் கண்ணுஞ்

தேளப் பார்வையும்

நறுத்திகழ் நாளியும்

நான்மலர்ப் பாதமும்

நவமணி மகுட

நன்மலர் முடியும்

களச குண்டல

காந்தியும் விளங்கு

சிந்துரத் திலகச்

சந்தனப் போட்டும்

ஐந்து சுரத்தின்

அழகும்வீற் றிருக்க

பாச வினையைப்

பறித்திடும் அங்குச

பாசத் தொளியும்

பன்மணி மார்பும்

போன்னு பரணமும்

பொருந்துமுந் தாலும்

மின்னு மெனவே

விளங்குபட் டழகும்

உ0

உத்திச் சுழியும்

உரோமத் தழகும்

தொந்தி வயிறுந்

துதிக் கையுந் தோன்ற

வேதனும் மாலும்

விமலனும் அறியாப்

சுஉ வீராயகர் திருவகவல்

பாந் அலங்காரம்
பலதொளி யார்ப்பத்
தண்டைச் சிலம்பும்
தங்கக் கொலுசும்
எண்டிசை மண்டலம்
எங் தும் முழங்கத்
தோகுது துந்துமி
தோந்தோ மெனவே
தகுதகு திந்நிமி
தாளம் முழங்க
ஆடிய பாநம்
அண்டர்கள் போற்ற
நாடிமேய் அடியார்
நாளும் துதிக்கக்
கருணை புரிந்து
காட்சிநந் தருள
இருளைக் கடிந்து
எங்கும் நிறையப்

விநாயகர் திருவகவல் சந்

பொங்குப ரோஸியாய்ப்

பொன்மலை போலத்

நிங்கள் முடியான்

திருவுளம் மகிழ

வந்த வாரண

வடிவைவயும் காட்டிச்

கிந்தை தளர்ந்த

சீரடி யார்க்கு

இசுபர சாதனம்

இரண்டும் உதவி

அகலினைத் துன்பம்

அகந்தை அறுத்து

மூலா தார

மூச்சுடர் காட்டி

வாலாம் பிசைதன்

வடிவைவயும் காட்டி

மாவார்க்கு ரோஸி

மலர்ப்பதம் காட்டிப்

சச விநாயகர் திருவகவல்

பேணீம் பணியம்
பீசாட் சரமும்
ஓமேன் றுதித்த
ஓங்காரத் துள்ளே
ஆமேன் றெழுந்த
அட்சர வடிவும்
இடைபிங் கலைகள்
இரண்டின் நடுவே
கடைமுனை சுழிமுனைக்
கபாலமும் குறித்த
மண்டலம் முன்றும்
வாயுவோர் பத்தும்
குண்டலி யரைவில்
கூர்ய நாடியும்
நூறும் போர்யும்
புகழ்குணம் முன்றும்
வாதனை செய்யும்
அறிவையுங் காட்டி

விநாயகர் திருவசவல் சூத்

ஆடு தார

அங்குச நிலையைப்

பேருகி நின்ற

பேருமையங் காட்டிப்

பஞ்ச மூர்த்திகள்

பாகத் தமர்ந்த

பஞ்சசத் திகளின்

பாதமுங் காட்டி

நவ்விட மேந்வும்

நடுவண் விட்டில்

அவ்வும் ஆங்கினை

அனாதி சந்தரிவம்

வைவீழி ஞான

மனோன்மணி பாதமுங்

தைநினை நனுகு

நாந் கிதமுங்

கண்டு வணங்கத்

கண்ணாந் நிறந்தது

சக வீநாயகர் திருவகவல்

வின்தல மான

வேளியையுங் காட்டி

கௌ

ஐம்பத் தோரேழுத்

தட்சர நிலையை

இன்பச் சக்கர

விநிதனைக் காட்டிப்

புருவ நடுவப்

பொற்கும லாசனன்

திருவின யாடனின்

திருவடி காட்டி

நாதமும் விந்தும்

நடுநிலை காட்டிப்

போத நிறைந்த

பூரணங் காட்டி

உச்சி வேளிதனி

ஓள்ளொளி காட்டி

வச்சிரம் பச்சை

மரகத முத்துப்

விநாயகர் திருவகவல் சள

பவளம் நிறைந்த

பளிங்கொளி காட்டிச்

சிவசுயி லாசச்

சேவையுங் காட்டிச்

எ

சத்தும் பிறந்த

தலத்தையுங் காட்டித்

தத்துவந் தொன்னூற்

ருறையும் நீக்கிக்

கருவி சுரணக்

சுளங்கம் அறுந்து

பருவிய பிறவி

மாயையை நீக்கி

உம்பர்கள் இருபுகள்

ஒருவருங் காண

அம்பர வெளியின்

அருளையுங் காட்டிச்

சத்தி பராபரை

சதானந்தி நிராம

ச அ வீநாயகர் திருவாவல்

நித்திய குபீ

நிலைமையுங் காட்டி

அடியவர் ஞானம்

அமிர்தமா யுண்ணும்

வடிவை யறியும்

வழிதனைக் காட்டி

அ0

நாசி நுனியில்

நடக்குங் கலைகள்

வாசிவா வென்று

வாங்கிப் பிடித்து

நீர்மல வடிவாய்

நிறைவித் தப்பற்றம்

வின்மய மான

விந்நநையுங் காட்டித்

தராஹ முழுதும்

தானாய் நிறைந்த

பராபர வெளியைப்

பணிநீதிடக் காட்டி

என்னுடல் ஆவீ
 யிடம்போருள் யாவும்
 தன்னுடை வரமாத்
 தவநிலை காட்டி
 நானெனும் ஆனாவம்
 நாசம் நாகத்
 தானென வந்து
 தயக்கந் தீர
 ஆன குருவாய்
 ஆட்கொண்டருளி
 மீமான நானம்
 முழுது மளித்து
 சிற்பரி பூரண
 சிவந்நைகக் காண
 நற்றிவ தீட்கள
 நாட்டமுந் தந்து
 குருவும் சீடனும்
 கூடிக் கலந்து

௩௦ வீநாயகர் திருவசவல்

இருவரும் ஒருதனி

இடந்தனிற் சேர்ந்து
தானந்த மாகித்

தற்பர வேளியில்
ஆனந்த போத

அறிவைக் கலந்து
புவனத் தொழிலைப்

பொய்யென் றுணர்ந்து
மவுன முத்திரையை

மனத்தினில் இருத்திப்
பெண்டு பிள்ளை

பண்டு பதார்த்தம்
கண்டது மாயைக்

கனவெனக் காட்டிப்
பாச பந்தப்

பவக்கடல் நீக்கி
நசன் இணையடி

யிருத்தி மனத்தே

நீயே நானாய்

நானே ந்யாய்க்

காயா புரியைக்

கனவேன உணர்ந்து

எல்லாம் உன்செயல்

என்றே யுணர

நல்லாய் உன்னருள்

நாட்டந் தருவாய்

காரண குருவே

கற்பகக் களிதே

வாரண முகந்து

வள்ளலே போற்றி

கக௭

நித்திய பூசை

நைவெந் தியமும்

பந்தியாய்க் கொடுத்தேன்

பரமனே போற்றி

ஏத்தி யனுதினம்

எளியேன் பணியக்

௩௨ வீநாயகர் திருவகவல்

கூற்றினை யுதைத்த
குளிப்பதும் தந்து

ஆக மதுர

அமிர்நம் அளித்துப்
பேசும் ஞானப்

பேறெனக் கருளி
மனத்தில் நினைத்த

மதுர வாசகம்
நினைவினும் கனவினும்

நேசம் பொருந்தி
திருவள் ளுவரும்

அவ்வையும் போலக்
கருத்து மிகுந்து

கவிமறை போழிய
வாக்குக் கேட்டா

வாழ்வை யளித்து
நோக்கரும் ஞான

நோக்கு மளித்து

விநாயகர் திருவகவல் நூல்

இல்லற வாழ்வை
யிடைபூ நகற்றீப்
புல்லரிடநில்
புகுந் தழ ஸாமல்
ஏற்ப திகழ்ச்சி
என்ப நகற்றிக்
காப்ப துனக்குக்
கடன்கண் டாயே
நல்வினை தீவினை
நாடி வருகினும்
செல்வினை யெல்லாஞ்
செய்யுன தாமால்
தந்தையும் தீயே
தாயும் தீயே
எமரும் தீயே
ஈசனும் தீயே
போத ஞானப்
போருளும் தீயே

௧௪ விநாயகர் திருவகவல்

நாதமும் நீயே
நான்மறை நீயே
அரியும் நீயே
அயனும் நீயே
திரிபுர தகனம்
செய்தவன் நீயே
சத்தியும் நீயே
சகாசிவம் நீயே
புத்தியும் நீயே
புராந்தகன் நீயே
பத்தியும் நீயே
பத்தமும் நீயே
முத்தியும் நீயே
மோட்சமும் நீயே
ஏகமும் நீயே
என்னாயிர் நீயே
தேகமும் நீயே
தேகியும் நீயே

விநாயகர் திருவசவல் ௫௫

உன்னரு ளன்றி

உயிர்த்துணை காணோன்

பின்னொரு தெய்வம்

பேசவும் அறியேன்

3வநகை கொடுத்த

மெய்யிது தன்னில்

வாத பித்தம்

வருத்திடு சிலேத்துமம்

முன்று நாடியும்

முக்குணமாகித்

தொன்றும் வினையின்

துன்பம் அறுந்து

நாலா யிரத்துநா

னூற்றுநாற் பத்தேன்

3மலாம் வினையை

மெலியக் களைந்து

அஞ்சா நிலைமை

யருளியே நித்தன்

இசு வீராயகர் திருவகவல்

பஞ்சாட் சரநிலை

பாலித் தெனக்குச்
செல்வமும் சுல்வியும்

௨௫௦

சீரும் பெருக
நல்வர மேதரும்
ஞான விநாயகா

சத்திய வாக்குச்

சத்தா யுதவிப்
புத்திர னேதரும்

புண்ணிய முநிலை
வெண்ணீ றுனியும்

விமலன் புதல்வா
பெண்ணும் உமையாள்

பெற்றிடுந் தேவே
அரிநிரு மருகா

அறுமுகன் துணைவா
கரிமுக வாரணக்

கணபதி சரணம்

விநாயகர் திருவகவல் ஐ

குருவே சரணம்

குணமே சரணம்

பெருவயிற் றேனே

போற்றுள் சரணம்

கக௦

கண்ண மணியே

கடையே சரணம்

விண்ண யோனியே

வேந்தே சரணம்

நானத வாவி

மலர்ந்தடந் தருகில்

நானத்தில் வாழும்

தற்பரா சரணம்

உச்சிப் புருவந்

துதித்துல களிக்கும்

சச்சிதா னந்த

சற்குரு சரணம்

விக்கிந விநாயகா

நேவே ஓம் ஓம்

௫௮ வீநாயகர் திருவசவல்

அரஅர சன்முக

பவனே ஓம் ஓம்

சிவசிவ மகாதேவ

சம்போ ஓம் ! ஓம் !

கக ௩

கக. முத்த நாயனார்

திருவிரட்டைமணிமாலை

ஃபில தேவநாயனார் அருளியது

திருமறைம்பலம்

வேண்பா

திருவாக்கும் சேய்கருமம்

கைகூட்டும் சேஞ்சோற்

பெருவாக்கும் பீடும்

பெருக்கும்—உருவாக்கும்

ஆதலால் வாடுனரும்

ஆனை முகத்தாளைக்

காதலால் கூப்புவர்தம் கை.

கட்டளைக் கலித்துறை
 கைக்கும் பீனியோடு காலன்
 தலைப்படும் ஏன்வையிலில்
 எய்க்குங் கவலைக் கிடைந்ததைந்
 தேன்வேம்மை நாவலைக்கும்
 பைக்கும் அரவரை யான்தந்த
 பாய்மத யானைபந்துந்
 திக்கும் பணி நுதற் கண்டிரு
 வாளன் திருவடியே.

உ

வேன்பா

அடியமர்ந்து கொள்வாயே
 நெஞ்சமே அப்பம்
 இடியவலோ டெள் ளுண்டை
 கள்ளல்—வடிகளையிலில்
 நாம்வானை ஆள்வானைத்
 தன்னடியா ருள்ளத்தே
 வாழ்வானை வாழ்த்தியே வாழ்.

உ

கட்டளைக்கனிந்துறை

வாழழக் கனிபல வின்கனி
மாங்கனி நாநிறந்த
கூழைச் சுருள்சூழையப்பமேள்
ஞாண்டையல் லாந்துறுத்தும்
பேழைப் பெருவயிற் றேடும்
புதுந்தேன் னுளம்பிரியான்
வேழத் திருமுடித் துச்செக்கர்
மேனி விநாயகனே.

வேன்பா

விநாயகனே வெள்வினைய
வோதறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கைதணி
விப்பான்—விநாயகனே
விண்ணிற்கும் பண்ணிற்கும்
நாதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.

கட்டளைக் கலிந்துறை

கவிரிய நினைவோடு நாடோறுங்
காதற் படுமடியார்க்
கவிரியன் இனியோரு வின்னாங்
கிணமாவ கும்மணங் கும்
பவிரிவெண் பிறைதறுங் கோன்றைத்
சடைப்பலி நேரியற்கை
முரிவன் சிறுவன் பெருவெங்கோல்
யானை முகத்தவனே.

சு

வேன்பா

யானை முகத்தான்

பொருவிடையான் சேய் அழகார்
மரன மனரிவண்ணன்

மாமருகன்—பேனிகழும்
வேள்ளக் குமிழி

மதத்து விநாயகன் என்
உள்ளக் கருத்தின் உள்ளன்.

எ

திருவிரட்டைமணிமாலை சுரு

கட்டளைக் கலிந்துறை

உளநள வில்லதோர் காதல்என்
நெஞ்சில்வன் னஞ்சமுண்ட
வளரிள மாமணி சுண்டவ்வண்
டாடு வண் கோதைபங்குத்
திளவளர் மாமதிக் கண்ணியோம்
மான்மகள் கைம்முகத்துக்
களகள மாமதஞ் சேர்களி
யாளைக் கணபதியே.

வெண்பா

கணங்கோண்ட வல்வினைகள்
கண்கோண்ட நெற்றிப்
பணங்கோண்ட பாந்தட்
சடைமேல்—மணங்கோண்ட
நாதகந்த தென்முரலுங்
கோன்றையான் தந்தனிந்ந
போதகத்தின் தாள்பரவப் போம்.

கட்டளைக் கலிந்துறை
 போகபந் தத்தந்த மின்றிநிற்
 பிப்புனை தார்முடிமேல்
 நாகபந் தத்தந்த நாளம்
 பிறையிறை யான்பயந்த
 மாகபந் தத்தந்த மாமறை
 போல்மதந் துக்கதப்போர்
 ஏகநந் தத்தெந்தை செந்தா
 ளினை பணிந் தேத்துமினே.   10

வெண்பா

ஏத்தி யெனதுள்ளம்
 நிற்குமால் எப்பொழுதும்
 மாத்தவரிவெண் கோட்டு
 மநமுசுத்துந் - தூந்தழல்போல்
 செக்கர்ந் திருமேனிச்
 செம்பொற் கழலைங்கை
 முக்கட் கடாயாளை முள்.   11

திருவிரட்டை மணிமாலை ௧௫

கட்டளைச் சுவித்துறை
முன்னிளங் காலத்தி லேபற்றி
ளேன்வெற்றி மீனுயர்த்த
மன்னிளங் காமன்றன் மைத்துன
ளேமணி நீலகண்டத்
தென்னிளங் காய்களி றேஇமை
யோர்மிங்க மேஉமையாள்
தன்னிளங் காநல னேசர
ஹ உன் சரணங்களே. ௧௨

வெண்பா

சரணுடையே னென்று
தலைதொட் டிருக்க
முரணுடையே னல்லேந்தான்
முன்னந் - திரன்நெடுங்கோட்
டண்டத்தான் அப்புறத்தான்
ஆனைமுகத் தான் அமரர்
பண்டத்தான் தாள் பணியாப்
பண்டு. ௧௩

கட்டளைக் கலித்துறை
 பண்டந்த மாதரத் தானேன்
 றினியன வேபலவுங்
 கொண்டந்த நாள்குறு காரைக்.
 குறுகுவர் கூருணர்வீற்
 கண்டந்த நீன்முடிக் கார்மத
 வார்சடைக் கூற்றையொற்றை
 வெண்டந்த வேழ முகத்தெம்
 பிராளடி வேட்கையரே. ௭௭

வேன்பா

வேட்கை விளைமுடித்து
 மெய்யடியார்க் கின்பஞ்செய்
 தாட்கொண் டருளும்
 அரன்சேயை - வாட்குதிர்கொள்
 காந்தார மார்பிற்
 கமழ்தார்க் கணபதியை
 வேந்தா வுடைத்தமரர் வின். ௭௮

திருவிரட்டை மணிமாலை சு எ

கட்டளைக் கவித்துறை

வின்னுத னுங்கிய வின்னுமன்
னுஞ்செய் விளைப்பயனுங்
கன்னுத னுங்கட னென்பர்மெய்
யன்ப ரகமமர்ந்த
கன்னுத னுங்கிய நஞ்சமுண்
டார்கரு மாமிடற்றுப்
பென்னுத னுப்பிரி யாவொரு
பாகன் பேருமகனே. கக

வெண்பா

பெருங்காதல் என்னோடு
பொன்னோடை நெற்றி
மருங்காந வார்சேவிகள்
வீசி - ஒருங்கே
திருவார்ந்த செம்முகத்துக்
கார்மதங்கள் சோர
வருவான்றன் நாமம் வரும். கஎ

கட்டளைக் களித்துறை

வருகோட் டருபெருந் தீமையும்

காலன் தமரவர்கள்

அருகோட் டருமற வான்மையுங்

காய்பவன் கூர்ந்தவன்பு

தருகோட் டருமர பிற்பத்தர்

சித்தத் தறியணையும்

ஒருகோட் டிருசெவி முக்கட்செம்

மேனிய வெண்களிதேற.

௬௮

வெண்பா

களியாளைக் கன்றைக்

கணபதியைச் செம்பொன்

ஒளியாளைப் பாடோர்க்

குதவும் - அளியாளைக்

கன்னுவதும் கைத்தலங்கள்

கூப்புவதும் மற்றவன்ருள்

நன்னுவதும் நல்லார் கடன். ௬௯

திருவி ரட்டை மணிமாலை சுக

கட்டளைக் கலித்துறை

நல்லார் பழிப்பில் எழிற்சேம்
பவளத்தை நாணின்று
பொல்லா முகத்தெங்கள் போதக
மேபுர மூன்றெறிந்த
வீல்லா னளித்த விநாயக
ளையென்று மெய்ம்மகிழ
வல்லா ரகத்தன்றி மாட்டா
ளிருக்க மலர்த்திருவே.

௨௦

திருச்சிற்றம்பலம்

கக. அதிராவடிகள் அருளிய
மூத்த பிள்ளையார்
திருமும்மணிக் கோவை

திருச்சிற்றம்பலம்

அகவல்

ஒருநெடுங் கங்கை

இருங்குறும் பைம்புகர்

மும்முகச் செந்நுதி

நாலினார் வெண்ணினக்

குடற்புலவு கமழும்

அடற்கழுப் படையவன்

மதலை மாமதந்

துவன்றிய சுதனுடைக்

கடதடக் கபேரலத்

தோரிட மருப்பிற்

திருமும்மணிக்கோவை எக

கரண்டக வுதரத்து

முரண்டரு குழவிதன்

சேவடி யுகள மல்ல

தியாவையு மிலமினி

யிருநிலத் திடையே.

க

வெண்பா

நிலந்துளங்க மேருத்

துளங்க நெடுவாள்

தலந்துளங்கச் சப்பாரணி

கொட்டும்—கலந்துளங்கொள்

காமாரி யீன்ற

கருங்கைக் கடதடந்து

மாமாரி யீன்ற மணி.

உ

கட்டளைக் களித்துறை

மணிசிந்து கங்கைதன் மாளக்

குருளைய வாளரக்கர்

௭௨   மூத்த பிள்ளையார்

அணிசிந்த வென்றளம் ஐயர்க்
கிளங்கன்றை அங்கரும்பின்
துணிசிந்த வாய்ப்பெய்த போதகத்
தைத்தோடர்ந் தோர்பிறவிப்
பிணிசிந்து காள்முனை யைப்பிடித்
தோர்க்கிள்ளை பேதுறலே.   ௩

அகவல்

பேதுறு தகைய
மல்லந் தீதுறச்
செக்கர்க் குஞ்சிக்
கருநிறத் தொக்க
னாப்பன் புக்கவ
னிரும்பொறித் தடக்கையு
முரணிய பேருந்தோட்
கொட்ட நாள்வி தேவுதன்
மட்டுகு தெரிய
வடிமணந் தனமே.   ௪

திருமும்மணிக்கோவை எங்

வென்பா

மைய வருமிடற்றர்

வெள்ளையிற்றர் திண்சேனை
ஓய மணியூச

லாடின்றே—பாய

மழைசேவிக்காற் றுந்திய

வாளமர்க்கண் எந்தை

தழைசேவிக்காற் றுந்தத் தளர்ந்து.

கட்டளைக் கலிந்துறை

உந்தத் தளரா வளைத்தன

முன்னன்மின் னோடைநெற்றிச்
சந்தத் தளரா வெருதனித்

தெவ்வன்றன் தாளிரியூர்

விந்தத் தளரா மருங்கிற்

கிளிபெற்ற வேழக்கன்றின்

மந்தத் தளரா மலர்ச்சர

ணங்கள் வழத்துமின.

௭௪   மூத்த பிள்ளையார்

அகவல்

மின்னெடும் கொண்ட

— ஸந்தெடு முழக்கஞ்

தோவற விளங்கிய

துடைக்கைக் கடவுளை

யாமிக வழுத்துவ

நேவனோ அவனேற்

பிறந்த திவ்வுலகின்

பெருமூ தாதை

யுரந்தரு சிரமரிந்

தவற்கே வரைந்தது

மேருச் சிமையத்து மீமிசை

வாரிச் செல்வன்

மகண்மகன் மொழியே   ௭

வேன்பா

மொழியின் மறைமுதலே

முந்நயனத் தேறே

திருமுமணிக்கோவை எடு

கழியவரும் பொருளே

கண்ணே - செழிய

கலாலயனே எங்கள்

கணபதியே நினை

யலாலயனே சூழாதென் னன்பு. அ

கட்டளைக் கலித்துறை

அன்புத வச்சுற்ற காறழல்

கொண்டேயில் மூன்றெரிய

வன்புத வத்துந்தை மாட்டுநின்று

மதஞ் சூழ்மருப்பிற்

கன்புத வக்கரத் தாளமிட்

டோடிக் கடுநடையிற்

பன்புத வச்செற்று நீயன்று

காத்த நியம்புகவே.

க

அகவல்

கவலுமணிக் கேடகக்

கங்கனாக் கைவனா

எக   மூத்த பிள்ளையார்

வறைகழ லவுணரோடு
பொருத ஞான்றுநின்
புழைக்கர முயிர்த்த
வழற்பே ருதை
வரை நனி கீறி மூரி
யஞ்சேறு புலர்த்து மேன்பர்
மஞ்சேறு கயிலை

மலைகிழ வேரெய்.

க௦

வேண்பா

மலைகுழந் திழிசின்ற
மாசுணம் பொற்பாறைத்
தலைகுழந்து தானினைப்ப
தொக்குங் - கலைகுழ
திரண்டகங்கொள் பேரநீவன்
திண்ணயிற்றி னும்பர்க்
கரண்டகங்கொள் கானுயிரிக்குங்

[எக, கக

திருமும்மணிக்கோவை எ எ

கட்டளைக் கலித்துறை

காலது கையது கன்னது

தியது கார்மதநீர்

மேலது கீழது நாலது

வெற்பது போற்பமைதீம்

பாலது நேனது தாளது

மென்மொழிப் பாவைமுட்பூன்

வேலது வாளது நாளன்றைக்

கின்ற விடுகடர்க்கே.

கஉ

அகவல்

கடர்ப்பிழம்பு தழைத்த

அழற்றனி நெடுவேற்

சேய்மூ வுலகமும்

வலம்வர வேய

கொன்றையம் படலை

துன்றுசடைடக் கணித்த

எஅ மூத்த பிள்ளையார்

ஒங்கிருந் தாதையை
வளாஅய் மாங்கனி
அள்ளற் றீஞ்சுவை யருந்திய
வள்ளற் கிங்கெள்
மனங்கனிந் திடுமே.

கக

வென்பா

இக்கயங்கோன் மூவலயஞ்
சூழேழ் தடவரைகள்
இக்கயங்கள் பேர்ந்தாடச்
செங்கீரை - புக்கியங்கு
தேனாட வன்டாடச்
செங்கீரை யாடின்றே
வானாடன் பெற்ற வரை.

கச

கட்டளைக் கனிந்துறை
பெற்றமேல் லோதி சிலம்பின்
மகள்பெறப் பிச்சுகந்த
மற்றவள் பிச்சன் மயங்கன்முள்
ரோன்பின் னிணை மைமிகுத்

திருமும்மணிக் கோவை எக்

கற்றவ னாயன் புறங்காட்

பிடைநட மாட்டுகந்தோன்

சேற்றவென் டந்தத் தவளம்மை

யாட்கொண்டு செய்வதெனே. ௩௫

அகவல்

செய்தரு பொலன்படை

மொய்தரு பருஉக்குருளை

வேள்ளையீறு பொதிந்த

வள்ளுகிர்ந் திரள்வாய்ப்

பெருந்திரட் புழைக்கை

மண்முழை வழங்குந்

திண்முர னோற்றின்

பணையடற் பாகன் றனதினை

நெடும் பொற் சரணமேத்த

இடும்பைப் பெளவ

மினிநீந் தலமே.

வேண்பா

அலங்கன் மணிகளாக

முந்தி யருவி

வீலங்கன் மிசையழிவ

தொக்கும் - பலங்கனிகள்

உண்டணைந்த கோன்மகுடந்

தொன்கடுக்கைத் தாதனைந்து
வண்டணைந்து சேரரும் மதம், கள

கட்டளைக் கனிந்துறை

மதந்தந்த மென்மொழி மாமலை

யாட்டி மடங்கல்கொன்ற

மதந்தந்த முக்க னாரற்குமுன்

வின்றவம் மாமலைபோன்

மதந்தந்த கும்பக் குழவிமந்

தாரப்போன் னுட்டிருந்து

மதந்தந்த செம்மலன் னேருவைய

முய்ய வளர்கின்றதே.

திருமும்மணிக் கோவை அக

அகவல்

வளர்தரு கவட்டின்

கிளரோளிக் சுற்பகப்

போதும்பர்த் தும்பி

யொழிவின் குஞ்சும்

பாரிடைக் குறுநடைத் தோடி

ஞாங்கர் இட்ட மாங்கனி

முழுவதும் விழுங்கிய

முனைப்பனைத் தடக்கை

என்நையல் லதுமற் றியாவுள

சிந்தை செய்யுந்

தெய்வதம் நமக்கே. ௧௧

வேண்பா

கேளுந் றியாந்தளர

வொட்டுமே கிம்புரிப்பூன்

வாளுற்ற கேயூர

வாளரக்கர் - தோளுந்

அஉ முத்த பிள்ளையார்

றறுத்தெறிந்து கொன்றழித்தே
யங்கையங்கண் மீள
இறுத்தெறிந்து கொன்றழித்த ஏறு.

சுட்டகைக் கனித்துறை
ஏறு தழீஇயஎம் புத்தேள்
மருகஎங் குந்தவள
நீறு தழீஇயஎன் தோளவன்
செல்வவண் டுண்ணநெக்க
ஆறு தழீஇய கரதலத்
தையநின் றன்னையல்லால்
வேறு தழீஇத்தொழு மோவணங்
கரத வியன்சிரமே. உக

அகவல்

சிரமே, விசும்பு போத வுயரியிரன்
டசும்புபொழி யும்மே
கரமே, வரைத்திரன் முரணிய
விரைத்துவி மும்மே

திருமும்மணிக் கோவை அந்

புயமே, திசைவிளிம்பு கிழியச்
சென்றுசெழிக் கும்மே
அடியே, இடுந்தொறும் இவ்வுல
கம்பெய ரும்மே
ஆயினும், அஞ்சுடர்ப்
பிழம்பு தழீஇ
நெஞ்சகத் தொடுங்குமோ
நெடும்பணைச் சூரே.

உ. உ.

வேண்பா

சூர்தந்த போற்குவட்டி.ன்
சூளிகையின் வாளயிர்த்து
வார்தந் தெழுமதியின்
மன்னுமே - சீர்தந்த
மாமதலை வான்மதியங்
கொம்பு வயிற்றுதித்த
கோமதலை வான்மதியங் கொம்பு,
திருச்சிற்றம்பலம்

கஉ. நம்பியாண்டார் நம்பி
அருளிய
திருநாரையூர் விநாயகர்
திருவிரட்டை மணிமாலை

திருச்சிற்றம்பலம்

வேண்பா

என்னை நினைந்தடிமை

கொண்டென் இடர்கெடுத்துத்
தன்னை நினையத்

தருகின்றான்—புன்னை
விரகமழ் சோலைவியன்

நாரையூர் முக்கண்
அரசமகிழ் அத்திமுகம் தரன்.

திருநாறையூர்...மணிமாலை அரு

கட்டளைக்களித்துறை

முகத்தாற் கரியனென் றுலுந்

தனையே முயன்றவர்க்கு

மிகத்தான் வெளியனென் றே
மெய்ம்மை

உன்னும் விரும்படியார்

அகத்தாள் திகழ்திரு நாரையூர்

அம்மாள் பயந்தளம்மாள்

உகத்தா னவன்ற னுடலம்

பிளந்த ஒருகொம்பனே. உ

வேண்பா

கொம்பனைய வள்ளி

கொழுநன் குறுகாமே

வம்பனைய மாங்கலியை

நாரையூர்—நம்பகாடேயு

அக திருநாரையூர் விநாயகா

தன்னவலஞ் செய்துகொளுந்

தாழ்நடக்கை யாயென்றோய்

பின்னவலஞ் செய்வதென்றோ

பேசு. ௩

கட்டளைக்கலித்துறை

பேசந் தகாதன பேயெரு

தும்பெருச் சாளியும்என்

தேசத் தகும்படி யேறுவதே

இமை யாதமுக்கட்

கூசந் தகுந்தொழில் நுங்கையும்

நுந்தையும் நீயமிந்தத்

தேசத் தவர்தொழு நாரைப்

பதியுட் சிவக்களிதே.

௪

வெண்பா

களிறு முகத்தவனாய்க்

காயஞ்செந் தீயிள்

திருவீரட்டை மணிமாலை அள

ஒளிறும் உருக்கொண்ட

தென்னே—அளறுதோறும்
பின்னரை யூரார

லாரும் பேரும்பழன
மன்னரை யூரான் மகன். ௫

கட்டளைக்கலித்துறை

மகத்தினிள் வானவர் பற்கண்

சிரந்தோள் நெரித்தருளுஞ்
சுகத்தினி ளீள்பொழில் நாரைப்
பதியுட் சுரன்மகற்கு

முகத்தது கைஅந்தக் கையதுபூக்.

சுந்த மூக்கதலிள்
அகத்தது வாய்அந்த வாயது
போலும் அடுமருப்பே. ௬

வேன்பா

மருப்பையொரு கைக்கொண்டு

நாரையூர் மன்னும்

௮௮ திருநாரையூர் வீராயகர்

பொருப்பையடி போற்றத்
துணிந்தால் - நெருப்பை
அருந்தஎண்ணு கின்றஎழும்
பன்றே அவரை
வருந்தஎண்ணு கின்ற மலம். எ

கட்டளைக் கலித்துறை
மலஞ்செய்த வல்வினை நோக்கி
யுலகை வலம்வருமப்
புலஞ்செய்த காட்சிக் குமரற்கு
முன்னே புரிசடைபோற்
அலஞ்செய்த நாரைப் பதியவன்
றன்னைக் கலிநரவே
வலஞ்செய்து கொண்ட மதக்களி
றையுனை வாழ்த்துவனே. அ

வேண்பா

வனஞ்சாய வல்வினைநாய்
நீக்கி வளசத்

திருவிரட்டை மணிமாலை ௮௯

தளஞ்சாயலைத்தருவா
என்றே - யினஞ்சாயத்
தேரையூர் நம்பர்மகன்
தண்டோள் நெரித்தருளும்
நாரையூர் நம்பர்மகனும். ௧

கட்டளைக்களித்துறை
நாரணன் முன்பணிந் தேத்தநின்
றெல்லை நடாவியவந்
தேரண வந்திரு நாரையூர்
மன்னு சிவன்மகனே
காரண னேளம் கணபதி
யேநற் கரிவதனு
ஆரண நுன்போரு னேளன்
பவர்க்கில்லை அல்லல்களே. ௧௦

வேண்பா

அல்லல் களைந்தான்ற
னம்போ னுலகத்தி

௬௦ திருநாமையூர் வீநாயகர்

னெஸ்கை புகுவிப்பா

வீண்டுழவர் - நெஸ்ஸை
செங்கழுநீர் சுட்குந் [கைச்
திருநாரை யூர்ச்சிவன்பேய்
கொங்கெழுநா னங்காத்த கோ.

சுட்டகைக்கலித்துறை

கோவிற் கொடிய நமன்றமர்
சுடா வகைவிடுவள்
காவிற் றிகழ்நிரு நாரைப்
பதியிற் சுரும்பகைக்கை
மேவற் கரிய விருமதத்தோற்றை
மருப்பின் முக்கண்
ஏவிற் புகுவத் திமையவள்
தான்பெற்ற யாகையேயே. ௬௦.

வெண்பா

யானேத் தியவெண்பா
என்னை நினைந்தடிமை

திருவிரட்டை மணிமாலை கூக

தானேச னாய்ந்தனக்கு
நல்கினான் - தேனே
தொடுத்தபொழில் நாரையூர்ச்
சூலம்வல னேந்தி
எடுத்த மதமுகந்த ஏறு.   ௧௩

கட்டளைக்கவித்துறை
ஏறிய சீர்வீர நற்குடி
ஏற்றிழைக் கும்மிருந்தேன்
நாறிய பூந்தார்க் குமரற்கும்
முன்னினை நண்ணலரைச்
சீரிய வெம்பனைச் சிங்கந்
நினுக்கிள யானை வீண்டோர்
வேறியல் பால்தொழு நாரைப்
பதியுள் விநாயகனே.   ௧௪

வெண்பா

கனமநில்குழ் நாரையூர்
மேவிக் கசிந்தார்

௧௨ திருநாரையூர் வீராயகர்

மனமருவி னுள்பயந்த

வாய்ந்த - சினமருவு

கூசாரம் பூண்டமுகக்.

குஞ்சரக்கன் றென்றார்க்கு
மாசார மோசோல்லு வான். ௧௫

கட்டளைக்கனித்துறை

வானிற் பிறந்த மதிநவ

மும்பொழின் மாட்டளி சூழ்

தேனிற் பிறந்த மலர்ந்திரு

நாரைப் பதிதிகழுங்

கோலிற் பிறந்த கணபதி

தன்னைக் குலமகையின்

மாலிற் பிறந்த களிறென்

றுரைப்பரிவ் வையகத்தே. ௧௬

வெண்பா

வையகத்தார் ஏத்த

மதிநாரை யூர்மகிழ்ந்து

திருவீரட்டை மணிமாலே கூட

பொய்யகந்தார் உள்ளம்

புகலொழிந்து - கையகத்தோர்
மாங்கனிநன் கோம்பன்டம்

பாசமழு மக்குவித்தா
னங்கனிநன் சிந்தையமர் வான்.

கட்டளைக்கலிந்துறை

அமரா அமரர் தொழுஞ்சரன்

நாரைப் பதியமர்ந்த

குமரா குமரற்கு முள்ளவ

ளேகொடித் தேரவுனர்

தமரா சறுத்தவன் றன்னுழைத்

தோன்றின னோளாநின்

றமரா மனத்தவர் ஆழ்நர

கந்தில முந்தவரே. ௧௮

வேண்பா

அவமதியா துள்ளமே

அல்லலற நல்ல

கூச திருநாரையூர்...மணிமாலை

தவமதியால் ஏந்திச்

சதுர்த்தோம்-நவமதியாங்

கோம்பள் விநாயகன்கொங்

கார்பொழிற்சூழ் நாரையூர்

நம்பன் சிறுவன்சீர் நாம்.   ௧௧

கட்டளைக்கலித்துறை

நாந்தன மாமனம் ஏந்துகண்

டாய்என்று நான்மலரார்

நாந்தன மாக விருந்தநன்

னரைப் பதிதனுள்ளே

சேர்ந்தன னேழுந்து செங்கைய

னேநின் நிரள்மருப்பை

ஏந்தின னேஎன்னை யாண்டவ

னேஎனக் கொன்னையனே.   ௨௦

நகுச்சிற்றம்பலம்

கங். சிவஞான தேசிகர்

அருவிய

காசித் தூண்டிவிநாயகர்

திருவருட்பா

நிருச்செற்றம்பலம்

சீர்கொண்ட காசிநகர்

சேர்துண்டி ராசனெனும்

பேர்கொண்ட வைங்குரற்குப்

பேசுகழ்த் - தார்கொண்ட

நற்றிருப்பாட் டிரைந்து

ஞாலமிசைத் தொண்டரெலாம்

கற்றிருப்பார் மேலாங் கதி.

— — —

௧௧ காசித் துண்டி விநாயகர்

ஒங்கார வடிவான

வுன்பாத தாமசையு

முபயபரிபுர மறைகளும்

உதிக்கின்ற செங்கதிர்க

ளொருகோடி நிகரோளியு

முத்தாளநீற்றி னொளியும்

பாங்கார்க சானனமு

முக்கரமும் வளர்புயப்பவ

ளாசலங்க னான்கும்

பாசமுடனங்கு சங்கோம்

பேரிலட்டு கம்பட்ச

மோடுவைத்த கரமும்

நீங்காத வகுன்மார்

பொழியுந்த்ரி யம்பகமு

நிறையுமும் மதுமாரியும்

நீள்சடா டவியும் வேண்
 பிறையுமொரு தொந்தியும்
 நெஞ்சிலொரு காலுமறவேன்
 காங்கேயன் மசிழ்தமைய
 னேகங்ஹை நதிபெருகு
 காசிவாழ் துண்டிராச
 கணபதியெ னும்பெரிய
 குணமேரு வேயருட்
 கருணா நிதிக்கடவுளே.

க.

அருளா லுருக்கொண்ட
 ஆனந்த வேள்ளமே
 அனந்தஞரிய ருதயமே
 ஆயிரங் கோடிசந்
 நிரருதய மேயின்ப
 மானமழை பொழிமேகமே
 திருவே பெருஞ்செல்வ
 மேகாம தேனுவே
 சிந்தாமணிக் குவியலே

கடி காசித்துண்டி விநாயகர்

தேனுவின் பாலுடன்

கற்பகப் பூவிலெழு

செந்தேன் கலந்தகடவே

தருவான கற்பகச்

கோகையே யெல்லாத்

தரும்பெரிய பதுமநிதியே

சங்கநிதி யேயுன்ன

வுண்ணத் தெவிட்டாத

தன்னமிர்நி னநிமதுரமே

கருகூல மேயென்

றுகைப்பாடி யருகவருள்

காசிவாழ் துண்டிராச

கணபதியே னும்பெரிய

குணமேரு வேயருட்

கருணா நிதிக்கடவுளே.

உ

உன்னொருகை யிற்கொம்பு

வெள்ளியங் கயிலையா

மொருகைக் கிம்புரிக்கொம்

புயர்மேரு கிரியாகு
 மேனிசெவ் வானமா
 மோங்குகங் கணமனத்தன்
 வன்விரவி சந்திரன்
 திருநயன மேழேனு
 மகாசலதி கண்மும்மதம்
 வளர்சண்ட மாருதஞ்
 செவிமாரு தஞ்சக்ர
 வாளகிரி நீடுதிக்கை
 பன்னுநான் மறைநிலம்
 பேரங்குகா லாக்கினி
 பரந்தநற் கோபாக்கினி
 பரிபாக னைக்கொண்டு
 குற்றேவல் கொள்கின்ற
 பரப்பிரம மத்தகசநீ
 கன்னெஞ்ச னேன்மலக்
 காட்டைமுறி யாததென்
 காசிவாழ் துண்டிராச

400 காசித்துண்டி விநாயகர்

கனபதியே னும்பெரிய
குணமேரு வேயருட்
கருணா நிதிக்கடவுளே.

ந

குஞ்சரக் கன்று நீ
யொழியாம னிற்றின்ற
கூடமென் னிதயவெளியாங்
குழந்தைவடி வாமிகைய
பன்விருகை மழகளிறு
கூடவினை யாடிநிற்க
அஞ்சுநொழி ளுனதுவினை
யாட்டாக மதசல
மருள்மரியை ஞானமீச்சை
யாகவைந் நொழினடந்
தசராதி நாதவொலி
யானையுன் பெருமுழக்கா
நெஞ்சிலிறை வாதந்திரோ
தானகோ பந்தைநீ
நீக்கியென் றற்போதமாய்

நிறைகவள மருள்வாயி
 னு ளுண்டு கர்ச்சித்து
 நீமகிழ்வதென் னோசோலாய்
 கஞ்சன்முத லோர்தொழக்
 கங்கைநதி சூழ்பெரிய
 காளிவாழ் துண்டிராச
 கணபதியெ னும்பெரிய
 குணமேரு வேயருட்
 கருணா நிதிக்கடவுளே. ச

தேவர்கண பதிவித்தி
 யாத்ரர்கள் கணபதி
 சிவயோக முனிகணபதி
 சித்தர்கண பதிபூதர்
 கணபதி ஞானமே
 திகழிராக் கதர்கணபதி
 கேவலமி லகரர்கண
 பதிகருடர் கணபதி
 ளொர்தயிந் தியர்கணபதி

௧0௨ காகித்துண்டி விநாயகர்

கின்னரர்கள் கணபதி
கிம்புருடர் கணபதி
கேந்தருவ ராங்கணபதி
பாவமறு பேரக பூ
மியர்கள் கண பதியம்ப
ரத்தில்வாசி கள்கணபதி
பசாசர்க்கண பதியுடுக்
கணபதி மியக்கர்க்கண
பதியுரசு ராங்கணபதி
காவலென் றுரைசெய்பதி
னெண்கண பதிப்பெரிய
காசிவாழ் துண்டிராச
கணபதியெ னும்பெரிய
குணமேரு வேயருட்
கருணா நிதிக்கடவுளே.

இருவருக் கரிதாகி
யெங்குநிறை நந்தையா
மேகபரி பூரணர்க்கும்

இத்திராதி முப்பத்து
 முக்கோடி தேவர்க்கு
 மெண்ணிலா முனிவருக்குந்
 தருமணிக ளொளிவிடுங்
 கண்ணாப டவியுரசு
 சயனத்து மாமனார்க்குஞ்
 சதுரான னர்க்குமெண்
 டிசைநாய கர்க்கும்வளர்
 சகலபுல னங்களுக்கும்
 ஒருநூ னப்பிரம
 மேயென் றுனைந்துதிந்
 துவப்போடு தங்கள்சென் ளி
 உபயகர மேற்கொண்டு
 குட்டியே நற்றொழில்
 ளொன்றுசெயல் வேண்டு
 கருதரிய நின்புகழை [மென்றூஸ்
 யெனியனோ ளறிவனோ
 காசிவாழ் துண்டிராசு

க0௪ காசித் துண்டி விநாயகர்

கணபதியெ னும்பெரிய
குணமேரு வேயருட்
கருணா நிதிக்கடவுளே.

அண்ணாவு ளவிழுந்த
மகலா திருந்துமரு
ளாங்கங்கை நதிபடிந்தும்
ஐங்கரந் தெய்வமு
வடிந்தா பரைப்புவை
யர்ச்சித் திருந்துமடியன்
மண்ணுதி நாநாந்த
மானதே காதிப்ர
பஞ்சமெல் லாமறந்தே
மகோதய மனோலயா
னந்தவாழ் வடையாமன்
மாளுமெய்ப் பினியி லுற்றும்
எண்ணுத வெண்ணங்க
ளெண்ணியும் பகலிலே
யிருளின்மூழ் கிச்சிடந்தும்

யானென்று மெனதென்றும்
 முன் லிரியை நாடியு
 மேய்மையிடர் பட வீதியோ
 கண்ணா னேயுனைக்
 கண்டு குறை தீரவருள்
 காசி வாழ் துண்டிராச
 கணபதியே னும்பெரிய
 குணமேரு வேயருட்
 கருணா நிதிக்கடவுளே. எ

உன்னருவை யும்முனக்
 மிகையவன் னுருவையு
 முன்றந்தை யருளுருவையும்
 உன்னன்னை யுருவையு
 முன்னடிய ருருவையு
 மொன்றென்ப னிந்தவுருவை
 இன்னமென் கண்கொண்டு
 கண்டிடவு மேய்யடிய
 ரேவச்செய் தேதிரியவும்

கடுக காசித்துண்டி விநாயகர்

இணையடி க ளெச்சென்னி
வைத்திடவு மருள்பெறவு
மின்பவா ரிதிமூழ்கவும்
அன்னபிள் காயையா
நரிப்பதென வேயென்ன
யாதரிந் தேவல்கொளவும்
ஆசைவந் தேவரிந்த
ஆக்கைவிழு முனமிந்த
ஆசைநீரப் பெறுவனோ
கள்ளெஞ்ச னென்முன்பு
நீவருவ தெத்தநாள்
காசிவாழ் துண்டிராச
கணபதியெ னும்பெரிய
குணமேரு வேயருட்
கருண நிதிக்கடவுளே.
இரவில்லை பகலில்லை
யிலாபசே நங்குளிலை
இன்பதுள் பங்குளில்லை

யானில்லை யெனநினை
இதமில்லை யகிதமில்லை
என்புரைகள் காலமில்லை

வரவில்லை போக்கில்லை
பாவபுண் னியமில்லை
மரணபி றப்புமில்லை
மண்ணாதி யாசையிலை
மனமான பேயில்லை
மலமாயை யில்லையென்று
பரவுபட் டப்பக

லெனும்பெரிய வள்வடிவு
பார்ந்திருக் கின்றவடியார்
பாததா மரைபரவி
நானுமவர் போதுனைப்
பார்க்கவர மென்றருளுவாய்
கரதலா மலகமென

முந்தியருள் கங்கைகுழி
சூசிவாழ் துண்டிராசு

க0௮ காசித்துண்டி விநாயகர்

கணபதியே னும்பெரிய
குணமேரு வேயருட்
கருணா நிதிக்கடவுளே.

தேகபா ரம்பொறுக்
கப்படுவ தில்லையென்
செய்குநீவன் றெய்வமேயுன்
திருவடித் தாமரைபா
நம்பினே ளீயலாற்
றிக்குநீவ றில்லையெனில்
ஆகமா காதுசீயென்
றருவருத்த பேர்க்கருள்
வேனெ னுஞ் சொல்பொய்யோ
ஐயவுண் மறவாத
ஆனந்த வாழ்வன்றி
யமரர்வாழ் வும்விரும்பேன்
பாகமே யில்லாத
நான்வார னுதியிற்
பரவுமோரு மணிசுர்ணிப்புக

பாதி ரதிக்குள்ள

நாயாச மாகமெய்ப்

பாரம்விட வருளளிப்பாய்

காகமா நியசரா

சரமெலாங் கதிபெறுங்

காவிவாழ் துண்டிராச

கணபதியெ னும்பெரிய

குணமேரு ளெயருட்

கருணா நிதிக்கடவுளே.

கடு

காசித்துண்டி விநாயகி திருவருட்பா

முற்றிற்று.

உ.

கசு. விநாயக மூர்த்தி பதிகம்

[பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலாகிரிய

விருத்தம்]

சீர்க்கொண்ட சிரணசந்
திரசடா மகுடமுந்
திரியம்ப காம்போஜமுந்
திடகரட கடலிகட
ஜயகும்ப கேம்பீர
திவ்யகுஞ் சரவதனமுந்
தார்க்கொண்ட பரிமள
சதுர்ப்புய விலாசமுந்
தரளவெக் ஞோபஸித்

விநாயகமூர்த்தி பதிகம் ககக

தடமார்ப லம்போ

தரப்ரவா கமுமுசித

தவளாம்ப ரானந்தமுங்

கூர்கொண்ட பாசாங்

குசாஸ்தமுங் கின்கினி

குலங்குபந மூங்காண்டியான்

கும்பீட்டிஹஞ்சவருள்

கூர்ந்துதவ வேண்டுநய

குணசகல பரிபூரண

வார்கொண்ட களபதள

வல்லபை மனோகரா

வளமுறுந் துறைகடோறு

மருவுபீர ணவவேத

சோருபசம ரசந்த

வரதசிவ கணநாதனே.

ககஉ விநாயகமூர்த்தி பதிகம்

[நேரிசை வெண்பா]

சிற்றுணர்வாற் குற்றமென்ன

செய்துளோ னேனுமவை

முற்றுமினி நீபொறுத்தென்

முன்விற்பாய்-கற்றுயர்ந்தோர்
புந்திதனிற் றோன்றிப்

பொழியுங் கருணைமதந்
தந்திமுகப் பிள்ளாய் சரண். க

சரணமலர் வாழ்த்தித்

தமிழ்ச்சொலப் பெற் றார்க்கு
மரணபவ மாற்று

மருந்தே - கிரணவரைக்
கொப்போதுந் தும்பிமுகந்

தோங்காரத்: துட்பொருளோ
எப்போதுங் காப்பா யெனை. உ

எனைத்துந் திருவருளா

வின்றளிக்குந் தேவே

விநாயக மூர்த்தி பதிகம் ககந

நினைத்தன் பொடுதுதித்து
நிள்ளோர் - வினைத்துன்ப
மாற்றுங் கயமுகந்து
வள்ளால் விரைந்தெனையி
டேற்றுஞ் சமைய மிது. ௩

சமையந் தொறுநிறைந்த
தற்பரமே யன்பர்க்
கமையுந் தனித்தெள்
ளமுதே - யுமைதந்த
கன்மணியே யானைமுகக்
கற்பகமே பேரின்ப
விண்மணியே யாள்வாய் வினைத்து. ௪

விரைததும்பு ஞானமத
வேழமுகத் தெந்தா
யுரைகடந்து நின்ற
வொளியே - வரைவிளங்கப்

ககச விநாயகமூர்த்தி பதிகம்

பாரதத்தை முன்னெழுதும்

பாசாங் குசதரவேன்

கோரதத்தை மாற்றியருள் கூர், ௨

கூரியவேற் கண்ணூர்

கோடியமய லைத்தவி ர்த்துச்
சீரியபே ரின்பத்

நிறனருளிப் - பாரிலெகை
நீயடிமை கொண்டு

நிதங்கரத் திடல்வேண்டும்
தூயமத வேழமுகந் தேராய், ௩

தோயுங் களப

சுகந்தமட வார்விரகப்
பேயுங் கவலைப்

பீணியுமினி - யோயும்
படிபுரிந்து வேழமுகப்

பன்னவனே யென்கை
யடிமைகொண்டு நீயாண் டருள், ௪

விநாயகமூர்த்தி பதிகம் ௧௧௫

அருளா யுருவா

யருவாய்ப்பே ரின்பத்

தெருளாய் முதியமறை

தேடும் - பொருளாய

தந்திமுகந் தேராளே

தமியேன் குந்தவரம்

வந்தினிது தந்துதவு வாய்.

அ

வாயாலு ஓத்தந்தமை

வாழ்த்திவருந் தாமலெனை

நீயா தரித்து

நிதங்காப்பாய்-வீயாந்

தொண்டரித யாம்புயமாந்

தூயமனிக் கோயிள் குடி

கொண்டெகனா நாதவருள் கூர்ந்து.

கூர்ந்தமநி தந்தடிமை

கொண் டனையாள் வேதரின்னுத்

ககக விநாயகமூர்த்தி பதிகம்

சார்ந்தறிய மாட்டாத்

தனிக்.களிதேற - தேர்ந்து

நடைசிறந்த நிர்சீர்

நவிலுந் திரமை

யுடையதன்றே யென்சிற .

றுனர்வு. ௧௦

விநாயக மூர்த்தி பதிகம்

புற்றீற்று.

கரு. திருக்கலைசைச்
செங்கழுநீர் விநாயகர்
பிள்ளைத் தமிழ்

திருமறைமம்பலம்

செங்கீரைப் பருவம்

கொங்கலர் நின்னடி

சென்னியில் வைத்துக்

கூப்பிய கையொடுதின்

குளிர்உள மகிழ்தரு

தொழில்புரி தாடியர்

கொள்கையின் நீரைநீரையாடத்

தங்கிய பங்கய

மங்கையர் முதலிய

தபனிய உலகுறையுந்

ககஅ செங்கழுநீர் விநாயகர்

நையலர் மருமத்
தேய்யில் பரித்த
நனக்கரி யுலவைகளுள்
திங்களி னொளிந்தன
துலவை நிகர்ப்பன
தேர்தர எதிர்நோக்கித்
திரிவது போல்கு
புறமு மலர்ந்தவிர்
திருமுகம் இனிதசைய
அங்குசம் ஏந்திய
செங்கழு நீர்க்களி
குடுக செங்குரை
அணிபிளர் கலைசந
கர்க்கு ளி ருந்தவன்
ஆடுக செங்குரை.

நாலப் பருவம்

மலைம டந்லதஅருள் பாலா
 தாலோ தாலேலோ
 மதமி குந்திழிக போலா
 தாலோ தாலேலோ
 அலகி லன்பர்பணி காலா
 தாலோ தாலேலோ
 அருள்க ரந்திடும்வி காலா
 தாலோ தாலேலோ
 இலகு கின்றபணி மார்பா
 தாலோ தாலேலோ
 இனிய மந்திரசொ ரூபா
 தாலோ தாலேலோ
 பொலிபெ ருங்கருணை யாளா
 தாலோ தாலேலோ
 புகழ்பெ றுங்கலைச வாண
 தாலோ தாலேலோ.

கஉ௦ செங்கழுநீர் வீராயகர்

சப்பாணிப் பருவம்

பக்குவ முதிர்ந்துசிவ
புண்ணிய நிரம்பிமல
பாகம் பிறந்து சத்தி
பதிந்துவினை ஒப்புப்
பழுத்தவர்கள் பந்தநோய்
பாற்றும்ஒரு செங்கை மலரும்

அக்கருணை யடியவர்க
ஞாயிருடன் பொருள்காயம்
ஆமெவ் வகைப்பந் தமும்
அங்கி கரிக்குமோர்
கைம்மலரு மாறுபா
டாதரித் திடுசெய் கையான்

மிக்குறும் பகைமைமேள்
மேலெய்தி யாங்கது
விடைக்கத் தமக்கு யர்ந்தோர்

மேதினிக் கின்மையாற்
 போராட் டியற்கையின்
 மெலியாமல் ஒன்றை ஒன்று
 தக்கவகை தாக்குதல்
 கடுப்பக் கவின்செயவொர்
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 தங்குகை சைப்பதிச்
 செங்குவகை நாயகன்
 சப்பாணி கொட்டி யருளே. ௩

மூத்தப் பருவம்

துளி தூங்கு நேந்தோடை
 மிகை ரிய கருங்குந்தல்
 கவல் மிசைப் புரளறின்று
 தொடித்தோள் பெயர்த்தா
 மடந்தையர்கள் இருபுறந்
 தூமணிக் கவரிவிசத்

கூட உ செங்கழுநீர் விநாயகர்

தெளி தூங்கு நவமணி

குயிற்றி அணி வாலுளைச்

சிங்கஞ் சுமந்தநவீசில்

செங்கோல் நடரத்தும்இறை

வைப்புமுத லெங்கனுஞ்

செல்லைப் பரந்துவிரியும்

அளி தூங்கும் எமதுளப்

பங்கயங் குவியஅது

அல்காமை நிற்குமளவும்

அவிரோளி பேருதவேம்

முகமறியும் ஆனிப்ப

அமிழ்தம் பொழிந்தாலெனக்

களி தூங்கு நகைநிலவு

சிறிதே அரும்புநின்

கனிவாயின் முத்தம்அருளே

கலைசைநகர் வந்தசெங்

கழுநீர் மதக்களிற்று

கனிவாயின் முத்தம்அருளே. ௪

பிள்ளைத் தமிழ் கஉக

வருகைப் பருகம்

இருகை ஊன்றித்

தவழ்ந்துமழ

ஏற்றின் வருந்தோ

ரூங்காங்கே

எறுழ்வன் புழைக்கை

நெட்டுயிர்ப்பான்

இருமா நிலந்தைக்

குழிப்பதுவும்

பெருகுங் கடைக்காற்

செயுஞ் செவிவான்

பிளப்ப தேய்ப்பப்

பல்காலும்

பெயர்ந்து மடங்கி

யசைந்தாடும்

பீடுந் தந்தம்

பொறிதமக்கு

கஉச செங்கழுநீர் வீநாயகர்

மருவும் புலகை

அவற்றிடமா

மண்ணை அகழ்த்தும்

வெளிப்பரப்பை

வளைத்துங் கவ்விக்

கொடுத்துதவும்

வண்மை காட்ட

அரைந்தரைந்து

முருகு விரியுந்

தொடைப்புயந்து

முதல்வா வருக

வருகவே

மூரிக் கலைசைச் செங்கழுநீர்

முனியே வருக வருகவே.

௫

உருகும் அடியார்

உள்ளூற

உள்ளே யூறுந்

தேன் வருக

உண்ணத் தேவிட்டச்

விவானந்த

ஒளிநீய வருக

புலன்வழிபாய்த்

திருகும் உளத்தார்

நினைவினுக்குச்

சேயாய் வருக

எமையாண்ட

செல்வா வருக

உபையின்ற

சிறுவா வருக

இணைவிழியாற்

பருகும் அமுதே

வருக உயிர்ப்

பைங்கூழ் தழைக்கக்

கருணைமழை

கடக செங்கழுநீர் வீநாயகர்

பரப்பு முகிலே
வருகநறும்
பாடுக வருக
வரைகிழித்த
முகுக வேட்கு
முன் உதித்த
முதல்வா வருக
வருகவே
முரிக் கலைசைச் செங்கழுநீர்
முனிபய வருக வருகவே.

அம்புலிப் பருவம்

கரும்பினை நெருக்கிநெரி
செய்ததன் தெறலைக்
காற்றுநெட் டாலைஏய்க்குங்
. . கயமுகள் கையகப்
பட்டுநல நீங்குகரர்
களைகனாய்த் நோன்றியவனைத்

துரும்புபட வென்றழித்
 தவ்வமர ரோடுநின்
 துயருந் தவீர்ந்தனித்த
 சூழ்கருணை நீ அறிவை
 அன்றியும் யாருந்
 தொடங்குதொழி னினிதுமுற்ற
 இரும்புவியி லுறுதீர்த்
 தருள்பவனு மிவனலால்
 இஸ்ஹாரிவ னிசையை யீன் னும்
 இயம்பிடிந் உலப்புரு
 தீங்குந் வரினுன்பி
 எனய்திடும் பாம்புமவரியும்
 அரும்பணிக ளொடுவைத்து
 மீண்டுதொட ராதுசெயும்
 அம்புலி ஆடவாடுவ
 அருட்குண நிரம்புசெங்
 கழுநீர் மதக்களிஞ்
 டம்புலி ஆடவாடுவ .

கஉஅ செங்கழுநீர் விநாயகர்

சிற்றீற் படுவம்

பெருத்த வயிறு

தயங்கமெல்லப்

பெயர்ந்து நடந்து

குடங்கைமிசைப்

பெரும்பண் ணியமும்

ஏந்தியெம்பாற்

பேணி வருநின்

வரவினைக்கண்

டகுத்தி யொடுந்

உண்டபரி

கலசே டத்தை

அடியேங்கட்

களிக்க வருவாய்

என்றுவகை

அரும்பி வழிபார்த்

திருந்தேமை

வருந்தல் அழகேசு
 விக் கினஞ்செய்
 மள்ள னெனும்பேர்
 பேதையரேம்

மாட்டுத் தெரிப்ப
 நொருபுகழோ
 மடவார் னடல்
 மவுணரேன்றும்

திருத்துங் கலைசைச்
 செங்கழுநீர்ச்
 நிறுவா நின்றில்
 நதைதேயலே

தேள்ளித் தெளிந்தேதார்த்
 கள் னுறுஞ்
 செல்வா நின்றில்
 நதைதேயலே.

கந 0 செங்கழுநீர் வீரநாயகர்

கீற்பறைப் பருவம்

குறுகுறு நடந்தெய்தி

எம்பிரான் திருமேனி

குழையமேல் ஏறிவேணிக்

கொத்திகைக் கொட்டிநிற்

கொத்தலைத் துதறிவான்

குளிர்புனல் புழைக்கைஏற்றிப்

பொறியரவு தலைமலை

வெள்ளென்பு கைம்மாப்

புவிச்சரும முதலணியெலாம்

பொள்ளென எடுத்தெடுத்

தங்கையன லிற்பெய்து

பொக்கியின மதியைவன்றி

யெறுமுலவை யொன்றப்

பொருத்தித் திருக்கைமா

னிடைவைத்து முற்றுமதிசெய்

திருவீசும் புய்த்துவான்
தருந்தரும் பேரணிகொ
டெங்கணு மலங்கரிந்துச்

சிறுமையிலே இளியென
வரைக்குங் கரங்கொண்டு
சிறுபறை முழக்கியருளே

தென்கோ விருந்தநக
ருற்பல விநாயகன்
சிறுபறை முழக்கியருளே. ௨

சிறுநேர்ப் பதுவம்

வண்டின முழக்கமுடை
விண்டலர் பகந்துழாய்
மாணியம் படலைமார்பின்

மாதேயான் கிடக்கையை
உடுக்கையென் ருண்டமட
மங்கைக்கு மகுடமாள

கநஉ செங்கழுநீர் விநாயகர்

தொண்டைமண் டலம்வாழ
மகுடம் பறித்தபொற்
சுடர்மணி நிகர்ந்ததொல்கேர்த்

தொட்டிக் கலைப்பறி
தழைக்கஅப் பறிமருவு
தூயரிவ பத்தர்வாழக்

கண்டிகையும் வெண்ணீறு
மஞ்சேழுத் தும்பொலிவு
காட்டவை திக டார்க்கழுங்

கரிசற்ற சைவமும்
வளர்ந்தோங்க வாங்குங்
கடற்புவி மடுழ்ச்சிதூங்கத்

திண்டிமத் தாக்குங்
குறட்கலாஞ் சூழந்
சிறுதேர் உருட்டியருளே

சிற்பரன் நென்கலைசை
யுற்பல விநாயகன்
சிறுதேர் உருட்டியருளே.

௨௦

ககா. தனித்திருமலை

[அறுசீர்க்கழிநெடியடி யாசீயவிருத்தம்]

நிருசமத்தம்பலம்

திங்களங் கொழுந்து வேய்ந்த
செஞ்சடைக் கொழுந்தே போற்றி
மங்கைவல் லைபக்கு வாய்த்த
மகிணாநின் மலர்த்தாள் போற்றி
ஐங்கர நால்வாய் முக்கண்
அருட்சிவ களிதே போற்றி
கங்கையாய் மகிழுஞ் செல்வக்
கணேசநின் கழல்கள் போற்றி. ௧

கலீவன்னத் துறை
உலகம் பரவும் பொருளென்
கோவென் னுறவேன்கோ
கலகம் பெறுமைம் புலன்வென்
றுயருங் கதியென்கோ

கருசு தனித் திருமாலே

நிலகும் பெறுநெய் யெனநின்

நிலகுஞ் சிவமென்கோ

இலகைங் கரவம் பரநின்

றகையென் னென்கேனே.

௨

அடியா ருள்ளத் தித்தித்

தூறு மழுதென்கோ

கடியார் கொன்றைச் செஞ்சடை

யாணைக் கன்றென்கோ

பொடியார் மேனிப் புண்ணியர்

புகழும் பொருளென்கோ

அடிகேள் சித்தி விநாயக

வென்னென் றறைகேனே.

௩

சுமலமல ரயனயநன்,

முதலமர ரிதயமுறு

கரிசகல வருள்செய்பசுபதியாம்

நீமலநிறை மதியீ னெனார்

நிரதிசய பரமசுக

நீகூையயருள் புரியுமதி பதியாம்

தனித் திருமலை கரு

விமலபீர ணவவடிவ

விகடதட கடகரட

விபுலகய முகசுருண பதியாம்

அமலபர சிவவொளியி

னுதயசய விசயசய

வபயவேனு மெமதுகண பதியே. ௪

கட்டளைக் கவித்துறை

அம்பொன்று சேஞ்ஞாடை

யாப்பரைப் போற்றன்

னடியிந்நத்துக்

கம்பொன்றும் வண்ணங்

கருணைசெய் தாளுங்

கருதுமினே

வம்பொன்று பூங்குழல்

வல்லபையோடு

வயங்கியனென்

கொம்பொன்று கொண்டமை

யாட்டுகாண் டருளிய

துஞ்சரமே.

கடக தனித் திருமாலை

கலி விடுத்தம்

அற்புதக் கணபதி

யமல போற்றிய

தற்பர சன்முக

சாமி போற்றியே

தற்பர சிவாகா

தேவ போற்றியே

போற்பமர் கௌரிநிற்

போற்றி போற்றியே

௮

அருளுங் கயமுகத்

தண்ணல் பாதமும்

போருளு சன்முகப்

புனிதன் ஞானமும்

தேருளு சிவபிரகன்

செம்போற் கஞ்சமும்

மகுளந நாடோறும்

வணங்கி வாழ்த்துவாம். ௯

தனித் திருமலை கருவ

வண்ணத் கலிவீரத்தம்

துதிபெறு கணபதி

யிணையடி மலரும்

புதிதரு சரவண

பவன்மல ரடியுங்

குதிதரு பரசிவ

னியலணி கழலும்

மதியுற மனனிட

மருவுது மிகவே.

அ

வண்ண என்னை வீரத்தம்

கலைநிறை கணபதி

சரணஞ் சரணம்

கலமுத கணபதி

சரணஞ் சரணம்

தலைவநி னிணையடி

சரணஞ் சரணம்

கூஉ தனித் திருமரலை

சரவண பவருக

சரணஞ் சரணம்

சிலைமலை யுடையவ

சரணஞ் சரணம்

சிவசிவ சிவசிவ

சரணஞ் சரணம்

உகுவறு மோருபரை

சரணஞ் சரணம்

உமைசிவை யம்பிகை

சரணஞ் சரணம்.

௬

பெரும்பொருட் கிடனும்

பிரணவ வடிவீற்

பிறங்கிய வொருதனிப் பேரேற

அரும்பொரு ளாகி

மறைமுடிக் கண்ணை

அமர்ந்தப ரானந்த நிறைவே

தனித் திருமாலே கருக

தகும்பர போக

சித்தியுஞ் சுந்த

தருமமு முத்தியுஞ் சார்ந்து
விரும்பிடுவர்க் களிக்கும்

வள்ளலே நிதி

விநாயக விக்ரகேனச் சரணே. க

நாவி னாலனை

நாடொறும் பாடுவார்

நாடு வாழ்நமை

நண்ணிப் புகழவும்

ஒளி லாதுணைப்

பாடவுந் துன்பெலாம்

ஒட வும்மடு

நொங்கவுஞ் செய்துவாய்

காவி நேர்களத்

தான்மடு மைங்கரக்

கடவு ளேநற்

கருங்குழி யென்னுநர்

கசு0 தனித் திருமாலே

மேவி யன்பர்க்

கருள்கனா நாதனே
விளங்குஞ் சித்தி
வீநாயக வள்ளலே.

உ

திருச்செந்தம்பலம்

வல்லபக் கணேசர்

[சமூகிக்கழிநெடிலடி ஆரீயவிருத்தம்]

முன்னருந் தவந்தோன்

முற்கலன் முதலா

முனிவர்க ளினிதுவி டடைய

இன்னருள் புரியு

நிள்ளருட் பெருமை

இரவிலும் பகலினு மறவேன்

என்னரும் பொருளே

யென்னுநீர்க் குயிரே

என்னர சேயென துறவே
மன்னரு நெறியின்
மன்னிய வறீவே
வல்லபக் கடுனாசமா மணியே.

—இராமலிங்க கவாமிகள்

கன. கணபதிமாலை

ஒளவையார் களிகூர
அருள் புரிந்த நீதான்
சேவ்வையார் உனதுமலர்த்
தருவடிதந் தருள்வாய்
தன்னவையா(டு) அடற்கூரியன்
துணையெரிக்கும் விழியாய்
கொன்னவாய்க் குறமடந்தை
கொழுநன்ற யீர்த் துணையே. ௧
கஞ்ச மாமலிக் கடவுளும்
முதன்பையிற் கருதும்

கசஉ அணபதி மாலை

செஞ்ச ரோருகத் தாள் ககாப்
புனைந்தருள் செய்வாய்
பஞ்ச பாணனை விழியினால்
எரிந்துள பரமன்
கொஞ்ச லாற்களிப் புறுமொரு
குஞ்சரக் குவடே.

உ

குறுமுனிக்கும் இந்நிரற்கும்
குவேட்கும் ஔவைவளனும்
கொடிக்கும் மேனாள்

உறுதிமீகுந் தவமளித்துந்
நிருவருட்கீர் உணர்த்தியநீ
ஒளிப்ப தேனோ

மறுலிலதாம் பாற்கடலிற்
றாயில்கூர்வோன் மகவுரைக்கும்
மறைகள் ஏத்தும் .

அறுசமயத் தொருமுதலாம்
பிரணவமே வடிவாகும்
ஆடாக் கன்றே.

உ

—தண்டபாணி கவாநிகள்

கஅ. ஆணை முகன் அந்தாதி

அருளை வடிவாய் விளங்குகின்ற
ஆணை முகனே நின் சரணப்
பொருளை உதவிப் புலையனைப்
புரத்தல் நினக்கே கடனாகும்
மருளு மனத்தால் மயங்குகின்றேன்
மயங்கா திருக்கும் வகைபுகட்வாய்
தெருளும் அடியார் உளத்திருக்கும்
தெவிட்டா அமுதே செந்தேனே.
தேனே பாலே செங்கரும்பின்
தெளியே பழம சீனியே
கோன யானை முகமுமொரு
கொம்பும் இரண்டு பதமலரும்
நானே தோன்றி எனக்குனருள்
தந்தால் நின்றன் பெருங்கருணக்
கன முண்டோ சொல்லிடுவாய்
எளியேன் உய்ய அறியேனே. ச

செங்கமல சுவாமிகள்

உ

கக. வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்

திருச்செந்தம்பலம்

கரியின் மாமுக முடைய

கணபதி தாதைபல் பூதம்

திரிய இல்பனிக் கேருஞ்

செழுஞ்சுடர் சேர்நரு மூதி

சரியின் முன்னகநன் மாதர்

சநிபட மாநட மாடி

உரிய நாமங்க ளேத்தும்

ஒளிபுனற் காழிநன் னகலே.

க

—சம்பந்தி

பலபல காமத்த ராகிப்

பதைத்தெழு வார்மனத் துள்ளே

கலமலக் கிட்டுத் திரியுங்

கணபதி யென்னுங் களிறும்

வாழ்த்துச் செய்யுட்கள் சந்

வலமேந் திரண்டு கூடரும்

வான்கயி லாய மிலையும்

நலமார் கெடில் புனலும்

உடையா ரோருவர் தமர்நாம்

அஞ்சுவ நியாதோன்று மில்லை

அஞ்ச வருவது மில்லை. உ

முன்னை யார்மயி

தூர்தி முருகவேள்

தன்னை யாரேனின்

தகனார் தலைமகள்

என்னை யாளு

மிறையவ னெம்பிரான்

பின்னை யாரவர்

பேரயி லாளரே. உ

கசா வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்

கோவாய இந்திரனுள்

ளிட்டா ராகக்.

குமரனும் விக்வினா

விநாய கன்னும்

பூவாய பீடத்து

மேல யன்னும்

பூமி யளந்தானும்

போற்றி சைப்பப்

பாவாய இன்னிசைகள்

பாடி யாடிப்

பாரிடமுந் தாமும்

பரந்து பற்றிப்

பூவார்ந்த கொன்றை

போறிவண் டார்க்கப்

புறம்பயம்நம் மூரேன்று

போயி னுரே. !

வாழ்த்துச் செய்யுட்கள் கசஎ

கைவேழ முகத்தவளைப்

படைத்தார் போலும் !

கயாகரனை யவனாற்கொல்

வித்தார் போலும் !

செய்வேள் வித் தக்கனை முன்

கிடைத்தார் போலும் !

நிசைமு கன்றன் சிரமொன்று

கிடைத்தார் போலும் !

மெய்வேள் வி முர்த்திநிலை

யறுத்தார் போலும் !

வியன் விழி மிழலைபிடங்

கொண்டார் போலும் !

ஐவேள் வி யாறங்க

மானார் போலும்

அடியேனை யானாடைய

அடிகள் தாமே.

கசுஅ வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்

முந்தைகாண் புவரீனும்

முதலா னுன்காண்

மூவிலேவல் முர்த்திகாண்

முருக வேட்குந்

தந்தைகாண் தன்கடமா

முடிந்தி னற்குந்

நாதைகாண் தாழ்ந்தடியே

வணங்கு வார்க்குச்

சிந் நதகாண் சிந்தாத

சிந்தத் தார்க்குச்

சிவனவன்காண் செங்கண்மால்

விடையோள் தோறும்

எந்தைகாண் எழிலாரும்

பொழிலார் சுச்சி

எகம்பன்காண் அவன் என்

எண்ணத் தானே.

வாழ்த்துச் செய்யுட்கள் கசக

பொருந்தாத செய்கை

பொலியக் கண்டேன்

பேற்றிசைத்து விண்ணோர்

புகழக் கண்டேன்

பரிந்தார்க் கருளும்

பரிசுங் கண்டேன்

பாராதிப் புனலாதி

நிறைக கண்டேன்

விருந்தாய்ப் பரந்த

தேரகுறி கண்டேன்

மெல்லியனும் விநாயகனுந்

தேவன்றக் கண்டேன்

மருந்தாய்ப் பிணிநீர்க்கு

மாறு கண்டேன்

வாய்மூ ரடிகளைநான்

கண்ட வாழே.

க
—அப்பர்

கடு வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்

நிங்கள் தங்கு சடைகள் மேலோர்
நிறைகள் வந்து புரள விகங்
கங்கை யாளோல் வாய்நி றவ்வாள்
கனாப நிய்யெல் வயிறு தாரி
அங்கை வேலாள் குமரன் பிள்ளை
தேவி யார்கோற் றட்டி யாளால்
உங்க ளெக்காட் செய்ய மாட்டோம்
ஹை காந்தன் றளியு ளீரே.   எ

—சுந்தரி

தனதனற் றேழுமா சங்கரா நல
பாணியே தானுவே சிவனே
கனகநற் றானே கற்பகக் கோழந்தே
கண்கள் முன் றுடையதோர்
கரும்பே
அளகனே குமரவிநாயக சனக
அம்பலத் தமரர்தோ கரனே

வாழ்த்துச் செய்யுட்கள் கடுக

துளகழ லீணையென் னெந்தினு

[ளீ லரிதாத்

தொண்டனென் துகருமா துகரே .

—நீதுமாவிகத் தேவ்

புகழ்ப் பாங்கள்

வந்தா கரத்தனை

ஆணை முகத்தனை

இந்நின் இளம்பிறை

போலும் எயிற்றனை

நந்நி மகன்தனை

ஞானக் கொழுந்தனைப்

புந்தியில் வைத்தடி

போற்றுகின் தேனே.   ௧

—நீதுமாவ்

எடுக்கு மாக்கதை

இன்தமிழ்ச் செய்யுளாய்

30 உ வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்

நடக்கு மேன்மை

நமக்கருள் செய்திடத்

தடக்கை ஐந்துடைத்

தாழ்செவி நீன்முடித்

கடக்க ளிற்சைத்

கருத்துள் இருந்துவாம். 30

—சேக்கிழார்

நெடுந்தெய்வம்பவம்

ஒருகோட்டன் இருசெவியன்

மும்மதத்தன் நால்வரையங்

கரத்தன் ஆறு

தருகோட்டம் பிறைஇதழித்

தாழ்சடையான் தருமொருவா

ரணத்தின் தாள் கள்

உருகோட்டன் பொடும்வணங்

ஒவாதே இரவுபகல்

உனர்வேவர் சிந்நைத்

வாழ்த்துச் செய்யுட்கள் கருந

திருகோட்டும் அயன் திருமாஸ்
செல்வமும் ஒன் னோவென்னச்
செய்யும் தேவே. கக

—கீவகுானதீத்தியா

கல்லா னீழன்மலை
வில்லா ரகுளிய
பொல்லா னிணைமலர்
நல்லார் புனைவரே. கஉ

—கீவகுானபோதம்

பழகிய பதித்துவம்
பாள்மை யெய்தவும்
முழகிய பசுத்துவ
முற்று நீங்கவும்
ஒழகிய மும்மதத்
தொளிகொண் டானமார்
அழகிய பிள்ளையா
ரடிகள் போற்றுவாம். கக

—கீவபுண்ணியத் தெளிவு

கடுச வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்

கைத்தல நிறைகனி

அப்பமொடவல்பொரி

கப்பிய கரிமுகன்

அடிபேணிக்

கற்றிடும் அடியவர்

புத்தியில் உறைபவ

கற்பக மௌவிகை

கடிநெகும்

மத்தரூம் மதியமும்

வைத்திடும் அரன்முகன்

மற்பொரு திரள்புய

மதயாகை

மத்தள வயிறனை

உத்தரி புதல்வனை

மட்டளிழ் மலர்கொடு

பணிவேன

வாழ்த்துச் செய்யுட்கள் ௧௫௫

முத்தமிழ் அடைவினை
முற்படு கிரிதனின்
முற்பட எழுதிய
முதல்வோனே

முப்புர மெரிசெய்த
அச்சிவ னுறைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த
அறிநீரே

அத்துய ரதுகொடு
சுப்பிர மணிபடும்
அப்புன மதனிடை
இபமரே

அக்குற மகளுடன்
அச்சிறு முருகனை
அக்கனம் மனாமருள்
பெருமாளே ! ௧௪

கடுக வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்

உம்பர்தருத் தேனுமணிக்.

க.ரிவா.ரி

ஒண்கடலிற் றேனமுதத்

துணர் ஹுறி

இன்பரசத் தேபருகப்

பலகாலும்

என்றனுயிர்க் காநரவுற்

றருள்வாயே

தம்பிதனக் காகவளந்

தனைவோனே

தந்தைவலந் தாலருள்கைக்

கனியோனே

அன்பர்தமக் கானநிலைப்

பொருளோனே

ஐந்துகரத் தானைமுகப்

பெருமானே. கடு

—திருப்புகழ்

வாழ்த்துச் செய்யுட்கள் கடுள்

பாசத் தனையறுந்துப்

பாவக் கடல்கலத்தி

நேசத் தனாப்பட்டு

நிற்குமே—மாசற்ற

காரார் வரையி ன்ற

கன்னிப் பிடியளித்த

ஓராண வந்தென் உளத்து. ௧௧

—க1கீக் கலம்பகம்

எப்போ தகத்தும்

நினைவார்க் கிடரில்லை

கைப்போ தகத்தின் கழல். ௧௨

—நாட்வர் நான்மணிமாலை

அத்தி முகத்—துத்தமனை

நிந்தம் நினை—சிந்தமே. ௧௩

—கவஞான. பின்னத்தமிழ்

கருதி வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்

ஞான மாமத-யானைமேவுறின்
மானமாயையஞ்-சேனையோடுமே
—சுதமனி மாலை

சுரகு லாநிபன்
தாய்மலர் நந்தனம்
பெருக வார்கடற்
பெய்த வயிற்றிறேனான்
சுரக நீரைக்
கவிழ்த்த மதகரி
சரனம் நாளுந்
தலைக்கணி ஆக்குவாம். ௨௦
—பிரபுலிங்கலீலை

நடைபூறு சொன்மடந்தை
நல்குவது நம்மேல்
இடைபூறு நீங்குவது
மெல்லாம் - புடைபூறு

வாழ்த்துச் செய்யுட்கள் ௧௧௧

சேனைமுகத் தாளிளையச்

சேறுமுகத் துறுமதத்

தாளேமுகத் தாளே நினைத்தால்

— ஈறப்பொருள் வெண்பாமாலை

வாக்குண்டாம்நல்ல

மனமுண்டாம் மாமலரால்

நாக்குண்டாம் மேனி

துடங்காது-பூக்கொண்டு

துப்பார் திருமேனித்

தும்பிக்கை யாள்பாதம்

தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு. ௨௨

— ஸ்ரீதுரை

பாலுந் தேளிதேனும்

பாகும் பருப்புமிவை

நாலுங் கலந்துனக்கு

நான் தருவேன்-கொலஞ்செய்

கக0 வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்

துங்கக் கரிமுகத்துத்

தாமணியே நீ எனக்குச்
சங்கந் தமிழ்முன்றுந் நா

உஉ

—நல்வழி

அல்லல் போம் வல்வீண்போம்

அன்னை வயிற் றிற்றிற் றத்த

தொல்லைபோம் போகாத்

துயரம்போம்-நல்ல

குணமநிக மாம் அருணைந்

கோபுரத்துண் டோவும்

கணபதியைக் கைதொழுதக் கால்.

—வினோதசித்தாமனி

உள்ளமெனுங் கூடத்தில்

னக்கமெனுந் தநிநிறுவி

யுறுநி யாகந்

வாழ்த்துச் செய்யுட்கள் ககக

தள்ளரிய அன்பென்னுந்.

தொடர்முட்டி இடைப்படுத்தித்
தறுகட் பாசக்

கள்ளவினைப் பசுபோதக்.

கவளமிடக் களிந்துண்டு
கருணா யென்னும்

வெள்ளமதம் பொழிசித்தி.

வேழத்தை நினைந்துவரு
வினைகள் திர்ப்பாரம்.

உரு

சத்தி யாய்ச்சிவ

மாகித் துளிப்பர

முத்தி யான

முதலைத் துறியேயச்

கடை வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்

சுத்தி யாகிய

சொற்பொருள் நல்குவ
சித்தி யானைதன்

செய்யபொற் பாதமே. ௨௯

—நீருவியைடற் றானம்

மண்ணுல சுத்தினிற்

பிறவி மாசற

எண்ணிய பொருளெலாம்

எளிதின் முற்றுறக்

கண்ணுதல் உடையதோர்

களிற்று மாமுகப்

பன்னவன் மலரடி

பணிந்து பேரற்றுவாம்.

திகட சக்கரச்

சேம்முகம் ஐந்துளான்

வாழ்த்துச் செய்யுட்கள் ககக

சகட சக்கரத்

தாமரை நாயகன்

அகட சக்கர

வீன்மணி யாவுறை

விகட சக்கரன்

மெய்ப்பதம் பேரற்றுவாம்.

உச்சியின் மகுடம் மிள்ள

ஒளிர்தர நுதலின் ஓடை

வச்சிர மகுப்பின் ஒற்றை

மணிகொள்கும் புரிவ யங்க

மெய்ச்சேவிக் கவரி தூங்க

வேழமா முகங்கொண் ஒற்ற

கச்சியின் விகட சக்ரக்

கணபதிக் கன்பு செய்வாம் உக

—கந்த புராணம்

ககச வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்

பண்ணியமும் வெண்கோடும்
பாசாங் குசப்படையும்
நண்ணியசெங் கைத்தலத்து
நாதா ஒரு கோட்டுத்
தண்ணிய வெண்பிறைத்
தாழ்சடையாய் மெய்யடியார்
எண்ணிய எண்ணியாங்
கீந்தருளும் வள்ளலே, ௩௦

விகட சக்கரம் வாரணம்
நொடர்வரும் விந்தக முகில்விற்
விகட சக்கர விந்தமன்
னவந்தனக் கருளுமெய்த்
தலைவாது

விகட சக்கர அகமென்
முலையுமை காள்முனை என்னுச்சே
விகட சக்கரர் எந்திரம்
எனச் சுழல் வெம்பவக் கடல்
[நெஞ்சே, ௩௧

—காஞ்சிப் புராணம்

வாழ்த்துச் செய்யுட்கள் ௧௧௩

அகரமேன அறிவாகி
யுலக மேங்கும்
அமர்ந்தகர வுகரமக
ரங்கள் தம்மாற்
பகருமோரு முதலாகி
வேறு மாகிப்
பலவேறு திருமேனி
தரித்துக் கொண்டு
புகரில்பொருள் நான்களையும்
இடந்தீர்ந் தெய்தப்
போற்றுநருக் கறக்கருணை
புரிந்தல் லார்க்கு
நிகரில்மறக் கருணை புரிந்
தாண்டு கொள்ளும்
நிருமலனைக் கணபதியை
நினைந்து வாழ்வாம்.

௩௨

—விநாயக புராணம்

ககக வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்

பண்ணியம் ஏந்துங்

கரந்தனக் காக்கிப்

பாஸ்நிலா மருப்பமர் திருக்கை
விண்ணாவர்க் காக்கி

அரதனக் கலச

வியன் கரந் தந்தைதாய்க்

காக்கிக்

கண்ணில் ஆனாவவெங்

கரிபிணித் தடக்கிக்

கரிநினைற் திருநகையும் ஆக்கும்
அண்ணலைந் தளரிசை

வரைவளர் ஆபற்

சகாயனை அகத்தழீஇக் கஷிப்பாம்.

—தன்னைப் புரானம்

திருவுங் கல்வியுஞ்

சீருந் தழைக்கவும்

கருணை பூக்கவும்

திமையைக் காய்க்கவும்

வாழ்த்துச் செய்யுட்கள் ௧௧௭

பருவ மாய்நம

துள்ளம் பழுக்கவும்

பெருகும் ஆழத்துப்

பிள்ளையைப் பேணுவாரம், ௩௪

—விருத்தாசல புராணம்

அருளெனும் கடல்முகத்

தடியர் சிந்தையாம்

பொருள்பெறு நிலஞ்சிவ

பேரக முற்றிட

வரமழை உதவுசெவ்

வந்தி யானையின்

திருவடி இளைமலர்

சென்னி சேர்த்துவாரம், ௩௫

—செவ்வந்திப் புராணம்

புயல்காட்டும் பனிவரையின்

பிடிதழுவும் சிவவேழம்

பொருப்பில் வானில்

கக ௨ வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்

இயல்காட்டும் இருபீடி சேர்
முந்தாலு துநிக் கையன்முன்
சன்ற ஞானச்

செயல்காட்டும் ஒருகோட்டின்
இருகோட்டு வெண்பிறைவாழ்
செக்கர் வாளை

மயல்காட்டும் திருமேனி
மழைமதச்சண் பகக்களிற்றை
மனத்துள் வைப்பாம். ௩௬

—திருக்குற்றலப் புரணம்

சீர்பூத்த இதழிபுனை
சிற்பரனார் அற்புதனார்
சுவையோர் பாகர் .

நீர்பூத்த திருவுளத்திள்
நினைத்தபடி வேதமுனி
நிகழ்த்த னோடும்

வாழ்த்துச் செய்யுட்கள் ககக

ஏர்பூத்த ஒரு கோட்டால்
இலகுபா ரதமேரு
இடந்தே தீட்டும்

போர்பூத்த நெடுந்தடக்கைப்
பொல்லாத பிள்ளைபதம்
போற்றல் செய்வாம். ௩௭

—திருநெல்வேலிப் புராணம்

ஊற்றெ டுந்துவண்
டோலிடு மும்மதத்து
ஆற்றெ முக்கின்
அருவியஞ் சாரல்வாய்
ஏற்று கைக்கும்
இறைவற்கு முந்திய
மாற்றி லாக்களி
யானையை வாழ்த்துவாம்.

—திருச்செந்துர்ப் புராணம்

கள஁ வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்

வஞ்சத்திஸ் ஒன்ருளைத்
துதிக்கைமிகத் திரண்டாளை
வணங்கார் உள்ளோ

அஞ்சரணா முன்ருளை
மறைசொலுநால் வாயாளை
அந்தன் ஆசித்

துஞ்சவுணர்க் கஞ்சாளைச்
சென்னியணி யாருளைத்
துகளே ழாளைச்

செஞ்சொல்மறைக் கெட்டாளைப்
பரங் கிரிவாழ் கற்பகந்தைச்
சிந்தை செய்வாம். ௩௯

— திருப்பாவைப் புராணம்

ஒங்குமொரு மருப்பாளை
உயிர்க்குயிராய் இருப்பாளை
உரக வேந்தன்

வாழ்த்துச் செய்யுட்கள் களக

தாங்குநெடு நிலத்தானை
முடித்தானை வதைத்தானைச்
சயில மாளைப்

பாங்குவைத்து மழுத்தானை
பரித்தான்தந் தளித்தானைப்
பசும்பொன் தோட்டுப்

பூங்கமல பதத்தானைப்
பொருவில்லந்து கரத்தானைப்
போற்றல் செய்வாம். ௪௦
—சிவராத்திரி புராணம்

வானுலகும் மன்னுலகும்
வாழமறை வாழப்
பான்மைதரு செய்யநமிழ்
பார்மிசை விளங்க

ஞானமத ஐந்துகா
முன்றுவிழி நால்வா
யானைமுகனைப்பரவி

அஞ்சலிசெய் கிற்பாம். ௪௧
—சேக்கிழர்புராணம்

உ

திருச்சித்தம்பலம்

உ௦. விநாயகர் வழிபாடு

[நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா]

ஒம்எனும் பொருளாய்
உள்ளோய் போற்றி
பூமனும் பொருள்தோறும்
பொலிவாய் போற்றி
அகரம் முதலென
ஆனாய் போற்றி
அகர உகர
ஆதி போற்றி
மகரமாய் நின்ற
வானவ போற்றி

௫

விநாயகர் வழிபாடு களவு

பகர்முன் னவனும்
பரனே போற்றி
மண்ணாய் விண்ணாய்
மலர்ந்தாய் போற்றி
கண்ணுள் மணியாய்க்
கலந்தாய் போற்றி
நீர்திக் காற்றாய்
நின்றுய் போற்றி
கார்குளி ராகக்
கலிந்தாய் போற்றி ௧௦

பகலவன் நிலவாய்ப்
பரந்தாய் போற்றி
நிகர்மின் சுணமாய்
நிலைத்தாய் போற்றி
மழைபொழி இமய
வல்லிசேய் போற்றி

கௌ லீநாயகர் வழிபாடு

தழைசேவி எண்தோள்
தலைவ போற்றி
திங்கட் சடையோன்
செஸ்வ போற்றி

க.டு

எங்கட் கருளும்
இறைவா போற்றி
அறுமுகச் செவ்வேட்கு
அன்னு போற்றி
சிறுகண் களிற்றுத்
திருமுக போற்றி
செம்பெரன் மேனிச்
செம்மால் போற்றி
உம்பர் போற்றும்
உம்பல் போற்றி

௨.௦

பண்ணியம் ஏந்துகைப்
பண்ணவ போற்றி

விநாயகர் வழிபாடு களடு

எண்ணிய எண்ணியாக்
கிசைப்பாய் போற்றி

அப்பமும் அவனும்
கப்புவாய் போற்றி

முப்புரி நூல்மார்பு
அப்பா போற்றி

எள்ளுருண் டைபொரி

ஏற்போய் போற்றி ௨௭

தேள்ளுறு தேவிட்டாத்

தேனே போற்றி

மூவர் மொழியிடம்

மொழிந்தாய் போற்றி

தேவர்க் கரிய

தேவா போற்றி

மாலுக் கருளிய

மதகரி போற்றி

பாலெனக் கடல்நீர்

பருகினாய் போற்றி

கனக வீநாயகர் வழிபாடு

பாரதம் எழுதிய
பருடக்கர போற்றி
மாரதம் அச்சொடி
மதவலி போற்றி
மாங்கனி அரன்பால்
வாங்கினோய் போற்றி
சங்கினி எம்பால்
எழுந்தருள் போற்றி
கும்பா யிரங்கொள்
கள்வா போற்றி   ஊடு
அரும்பொரு ளேயெம்
ஐயா ! போற்றி
நினைபால் கடந்த
தேவே போற்றி
புனையாய் இடர்க்கடல்
போக்குவோய் போற்றி
பேழை வயிற்றுப்
பெம்மான் போற்றி

விநாயகர் வழிபாடு கவன

ஏழைக் கிரங்கும்

எம்மிறை போற்றி 40

அடியவர் உள்ளம்

அமர்ந்தாய் போற்றி

அடிமலர் எம்தலை

அணிவாய் போற்றி

திருநீற் குௌளிசேர்

செம்மால் போற்றி

இருவே நுகுவ

நசர போற்றி

உளத் திருகை

ஒழிப்பாய் போற்றி 41

கள்ளப் புலனைக்

கரைப்பாய் போற்றி

நம்பியான் டார்க்கருள்

நல்லாய் போற்றி

களிடி விநாயகர் வழிபாடு

எம்பிரா னாக

இசைந்தாய் போற்றி

உருகுவோ னுள்ளத்

தொனியே போற்றி

பெருகருள் சுரக்கும்

பெருமான் போற்றி

௫௪

தம்பிக்கு வள்ளியைத்

தந்தாய் போற்றி

உம்பர்கட் சுரசே

ஒருவ போற்றி

பிள்ளையார்ப் பெயர்கொண்

டுள்ளாய் போற்றி

வள்ளலாய் நலங்கள்

வழங்குவாய் போற்றி

முவாச் சாவா

முத்தா போற்றி

௫௫

விநாயகர் வழிபாடு கவக

ஆவா எங்களுக்

கருள்வாய் போற்றி

தமிழ்ச்சுவை சார்திருச்

செவியாய் போற்றி

அமிழ்தாய் எம்மகத்

தானாய் போற்றி

மழவிளங் களிநே

மணியே போற்றி

குழவியாய்ச் சிவன்மடி

குலவுவேய் போற்றி ௧௦

பெருச்சா னியூரும்

பீரானே போற்றி

நரிச்செய லார்பால்

நண்ணாய் போற்றி

செந்தா மரைத்தாள்

தேவா போற்றி

நந்தா மணியே

நாடிக போற்றி

கடி0 வீநாயகர் வழிபாடு

இருள்சேர் இருவினை
எந்வாய் போற்றி

கூடு

கரிமுகத் தெந்தாய்
காப்போய் போற்றி
ஆங்கா ரம்முனை
அறுப்பாய் போற்றி
பாங்கார் இன்பப்
பராபர போற்றி
கற்றவர் விழுங்கும்
கனியே போற்றி
மற்றவர் காணு
மடைய போற்றி

எ0

சொல்லோடு பொருளின்
தொடர்பே போற்றி
கல்லும் கரைக்க
வல்லோய் போற்றி

வீநாயகர் வழிபாடு கஅக

தொந்தி வயிற்றுத்
தந்தி போற்றி
முந்திய பொருட்கும்
முத்தியோய் போற்றி
ஐந்துகை யுடைய
ஐய போற்றி எரு
ஐந்தொழில் ஆற்றும்
அமர போற்றி
அருளாய் அருள்வாய்
ஆண்டவ போற்றி
தருவாய் மனமலர்த்
தாராய் போற்றி
கயமுக அசுரனைக்
காயந்தாய் போற்றி
மயலறும் இன்ப
வாழ்வே போற்றி அஃ
ஆனையாய்ப் புழுவாய்
ஆனாய் போற்றி

கஅஉ விகாயகர் வழிபாடு

பாளை வயிற்றுப்
பாடேமே போற்றி
கடம்பொழி யாணைக்
கன்றே போற்றி
மடம்ஒழி அறிவின்
வளனே போற்றி
பாலொடு தேனும்
பருகுவோய் போற்றி அடு

மெலொடு கீழாய்
மிளிர்வோய் போற்றி
எய்ப்பில் வைப்பாய்
இருந்தோய் போற்றி
மெய்ப்பொருள் வேழ
முகத்தாய் போற்றி
நல்லார்க் கெட்டும்
நாதா போற்றி
பொல்லா மணியே
புராதன போற்றி

விநாயகர் வழிபாடு கடிந்

அறிவின் வரம்பை

அகன்றாய் போற்றி

குறிகுணங் கடந்த

குன்றே போற்றி

எட்டு வான்குணத்

தெந்தாய் போற்றி

கட்டறு களிற்று

முகத்தோய் போற்றி

மலரில் மணமாய்

வளர்ந்தாய் போற்றி ௧௫

அலர்கதிர் ஒளியின்

அமர்வோய் போற்றி

ஒங்கா ரம்முகத்

தோருத்தல் போற்றி

ஏங்கா துயிர்க்கருள்

இயற்கை போற்றி

எண்ணும் எழுந்துமாய்

இசைந்தாய் போற்றி

கடிச் விநாயகர் வழிபாடு

பண்ணும் பயனுமாய்ப்

பரந்தாய் போற்றி

க00

அருளே உருவே

அருவுரு போற்றி

பொருளே பொருளின்

புணர்ப்பே போற்றி

புகர்முகக் களிற்றுப்

புண்ணிய போற்றி

அகலிடம் நிறைய

அமர்ந்தோய் போற்றி

சேல்வம் அருள்க

தேவா போற்றி

க00

நல்லன எமக்கருள்

நாயக போற்றி

ஆக்கமும் ஊக்கமும்

அருள்வாய் போற்றி

காக்கஎங் கனாயுள்

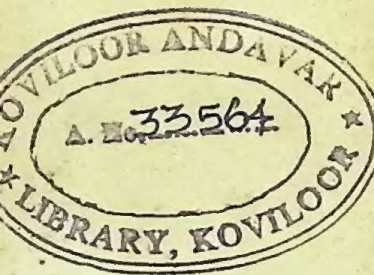
கழலினை போற்றியே

நிகுச்சித்தம்பலம்

A. No. 33564